

دَ رُوميانو په نُوم دَ پولوس رسُول خط

سلام

۱ دَ پولوس له طرف نه، چه دَ مسيح عيسى غلام اؤ بللے شوے رسُول دے چه دَ خُدائے دَ زيرى دَ خورولو دَ پاره مقرر كړے شوے دے.

۲ دا زيرے خُدائے دَ مخكېنې نه په مقدسو صحيفو كېنې دَ خپلو نبيانو په وسيله لوظ كړے دے ۳ دَ هغه دَ زوئے، زمونږ دَ مالک عيسى مسيح په حقله، چه په انساني طور دَ داؤد په نسل كېنې پيدا شو، ۴ خو دَ قدوسيت دَ رُوح په مُطابق له مړو نه دَ بيا ژوندى كيدو په وسيله هغه په قُدرت سره دَ خُدائے زوئے اِظهار شو، يعنې زمونږ مالک عيسى مسيح. ۵ اؤ دَ هغه په وسيله مونږ ته دا فضل اؤ رسالت بڅېلے شوے دے چه دَ هغه په نامه ټولو غيرو قومونو ته بلنه وركړو چه ايمان راوړي اؤ تابعدار شي. ۶ اؤ په هغو كېنې تاسو هم عيسى مسيح وبللے.

۷ دَ هغه ټولو دَ رُوم اوسيدونكو پاكانو ته چه دَ خُدائے محبُوبان دى اؤ بللے شوى دى،

زمونږ دَ پلار خُدائے اؤ دَ مالک عيسى مسيح فضل اؤ سلامتيا دَ تاسو سره وى.

دَ پولوس رُوم ته دَ تَللو شوق

۸ پس له سلام نه زه دَ عيسى مسيح په وسيله دَ خپل خُدائے شكر ستاسو ټولو دَ پاره ادا كوم خكه چه په ټوله دُنيا كېنې خلق ستاسو دَ ايمان نكر كوى. ۹ دَ هغه خُدائے دَ چا چه زه دَ خپل زړه سره خدمت كوم په دے جوړ چه دَ هغه دَ زوئے زيرے خوروم،

هغه خدائے زما گواه دے چه زه څومره په باربار تاسو يادوم، ﴿١٠﴾ او په خپلو دُعاگانو کښه دا سوال کوم چه د هغه په مرضي د زه د دے جوگه شم چه تاسو ووينم. ﴿١١﴾ ځکه چه زه ستاسو د ليدو آرزومند يم او دا غواړم چه تاسو ته څه رُوحاني نعمت درکړم چه تاسو پرے قوي او مطبُوط شي. ﴿١٢﴾ او يا دا چه زه د تاسو سره پاتے شم چه ستاسو ايمان ما زړه ور کړي او زما ايمان تاسو.

﴿١٣﴾ خو آتے زما وروڼو! چه تاسو په دے پوهه شي چه ما پير ځله د راتلو کوشش کړے دے خو تر اوسه کامياب شوے نه يم، تش په دے اُميد چه په تاسو کښه څه فصل حاصل کړم لکه چه مے د دُنيا په نورو غيرو قومونو کښه حاصل کړے دے. ﴿١٤﴾ زه د مذهب او د غير مذهب خلقو، د عالمانو او د عاميانو، د هر چا زمه وار او احسان مند يم. ﴿١٥﴾ او ځکه دا غواړم چه تاسو ته چه په روم کښه يئ، زيرے دررسوم.

د زيری قوت

﴿١٦﴾ زه له زيری نه نه شرميرم ولے چه د هر چا د پاره چه ايمان راوړي دا د خلاصون د پاره د خدائے قوت دے، ورومبے د يهوديانو د پاره بيا د غير يهوديانو د پاره. ﴿١٧﴾ ځکه چه هم دلته د خدائے هغه صداقت څرگنديږي چه د ايمان نه شروع کيږي او په ايمان تر سره کيږي لکه چه صحيفے وائي:

”د چا چه د ايمان په وسيله د خدائے سره

رښتيني رشته قائمه وي، هغه به ژوندے پاتے شي.“

د بني آدمو جرم

﴿١٨﴾ د خدائے غضب له آسمان نه په هغه خلقو نازليری څوک چه حق په بے انصافي

پتوی اُو تُولے بے دینی اُو ناراستی کوی. (۱۹) حُکھ چہ ہر ہغہ خُہ چہ دَ خُدائے پہ
 حقلہ خلقو تہ معلوم وی، ہغہ دَ ہغوی دَ سترگو پہ وړاندے دی حُکھ چہ خُدائے پہ خپلہ
 ہغوی تہ بِنکارہ کری دی. (۲۰) ولے چہ دَ ہغہ پت صفتونہ لکہ دَ ہغہ دائمی قوت اُو
 اُلوهیت، دَ وختہ راسے دَ کلہ نہ چہ خُدائے دا دُنیا پیدا کرے دہ، پہ ہغہ خیزونو کبے
 خرگندوی چہ ہغہ پیدا کری دی. ہغوی ئے وینی نو حُکھ دَ ہغوی دَ دے عمل دَ پارہ
 ہیخ عُذر نِشتہ. (۲۱) ہغوی خُدائے پیژندلو خو بیا ہم دَ خُدائے دَ تمجید نہ ئے انکار
 کاوو اُو شکر گزار کیدل نہ، بلکہ دَ ہغوی ټول خیالات باطل شول اُو دَ ہغوی بے لارے
 کری شوی زړونہ پہ تورتم کبے غورزولی شول. (۲۲) ہغوی دَ خپلے ہونسیارتیا لافے
 کولے خو ہغوی دَ خان نہ پہ خپلہ ناپوہہ ساز کری وُو، (۲۳) اُو دَ یو دائمی خُدائے دَ
 جلال پہ خائے ئے ہغہ دَ فانی انسان، دَ مارغانو، بنوئیدونکی چینجو اُو دَ خاروو پہ
 تصور کبے بدل کرو.

(۲۴) ہم پہ دے وجہ خُدائے دَ دوی دَ زړونو دَ خواہشاتو پہ مطابق ہغوی پہ ناپاکئ
 کبے پرینبودل دَ دے دَ پارہ چہ دَ دوی جسمونہ یو تر بلہ سپک کرے شی. (۲۵) حُکھ
 چہ ہغوی دَ خُدائے حقیقت پہ دروغو بدل کرو اُو دَ مخلوق عبادت اُو خدمت ئے دَ
 خالق پہ خائے وکړو، چہ تل تر تلہ دَ حمد لایق دے! آمین.

(۲۶) نو حُکھ خُدائے ہغوی سپکو شہوتونو تہ پرینبودل. دَ ہغوی بنحو دَ فطری جنسی
 عمل پہ خائے غیر فطری جنسی عمل خپل کرو. (۲۷) اُو دَ ہغوی سپرو ہم دغہ شان دَ
 بنحو سرہ دَ فطری جنسی عمل پہ خائے دَ یو بل سرہ بدکاری راواخستہ اُو سپرو دَ سپرو
 سرہ بدکاری وکړلہ، اُو انجام ئے دا چہ پہ خپلہ ئے دَ دے گمراہی بدلہ اُو سزا وموندلہ

(۲۸) اُو لکہ خنگہ چہ ہغوی دَ خُدائے پیژندل خوبن نہ کړل نو ہغہ ہم دوی خپلو باطل
 خیالاتو تہ پرینبودل چہ ہم پہ دغسے ناکردو آختہ وی. (۲۹) اُو دغہ شان دوی دَ ہر قسم
 بے انصافی، بدی، لالچ اُو بدو خواہشاتو نہ پک شول اُو دوی دَ حسد، قتل، جگریے،

ٲڱئ اؤ بُغض نه ٲڪ ڊي. ڊوئ غيبٲ ڪوونڪي ﴿٣٠﴾ اؤ سازشيان ڊي، ڊ خُڊائے سپڪ گڻونڪي، ٻڊ سره، مڱرور اؤ لوئى مار ڊي. ڊوئ ورائئ جوڀوى اؤ ڊ مور ٲلار عزت نه ڪوى، ﴿٣١﴾ بے ضميره اؤ بے لوظه ڊي، نه ئے مينه شته اؤ نه رحم ڪوى. ﴿٣٢﴾ ڊ خُڊائے ٲه ڊے امر هغوى بنه خبر ڊي چه هغه څوڪ چه ڊاسے عمل ڪوى، هغوى ڊ مرگ لايق ڊي خو بيا هم هغوى ڊاسے ڪوى. نه يواځے ڊا بلکه هغوى ٲه ڊاسے ڪوونڪو شاباشے هم وائى.

ڊ خُڊائے رشتينے عدل

٢ ﴿١﴾ ائے سرٲه! ته چه بل څوڪ مُجرم ڪوے، ته هر څوڪ چه يئے، تا سره هيخ عُڊر نشته ځڪه چه ڪلهه چه ته بل څوڪ مُجرم ڪوے هم هغه ڪارونه ٲه خٲله ڪوے چه هغوى ئے ڪوى، نو ځان ٲرے مُجرم ڪوے. ﴿٢﴾ ولے چه مونڀر ته معلومه ده چه څوڪ چه ڊاسے ڪارونه ڪوى نو خُڊائے ٲه عدل ٲه هغه بانڊے عدالت ڪوى. ﴿٣﴾ آيا ته ڊا گڻے چه ته چه بل څوڪ مُجرم ڪوے ٲه خٲله هم دغه ڪارونه ڪوے، نو ته ڊا گڻے چه گڻي ته به ڊ خُڊائے ڊ عدالت نه ځان بچ ڪرئے شه څه؟ ﴿٤﴾ اؤ يا ڊا چه ته ڊ هغه ڊ مهربانئ ڊ زغم اؤ ڊ صبر ڊولت سپڪ گڻے څه؟ اؤ ڊا نه منے چه ڊ خُڊائے مهربانئ تا توڀے ته بيائى؟ ﴿٥﴾ بلکه ته ٲه خٲله نارامتيا اؤ ڊ ناتوبه گار زڀه ٲه مُطابق ڊ خٲل ځان ڊ ٲاره ڊ خُڊائے ڊ قهر ڊ ورځے غضب ٲيروے ڪلهه چه به ڊ خُڊائے رشتونے عدالت ظاهر شه. ﴿٦﴾ هغه به هر چا ته ڊ هغه ڊ ڪارونو ٲه مُطابق اجر ورڪڀرى. ﴿٧﴾ څوڪ چه ٲه صبر سره بنه ڪوى اؤ جلال اؤ عزت اؤ بقا لٽوى، هغوى ته به ڊ تل ژوندون ورڪڀرى. ﴿٨﴾ خو هغوى چه خود غرض اؤ ڊ حق نه مُنڪر ڊي اؤ ٲه غلطه لار سر شوى ڊي، ٲه هغوى به قهر اؤ غضب نازلٲرى. ﴿٩﴾ څوڪ چه ٻڊڪاره وى، ڊ هغوى ڊ ٲاره مُصيبٲ اؤ تنگى ده، اول ڊ يهودى ڊ ٲاره اؤ بيا ڊ غير يهودى ڊ ٲاره. ﴿١٠﴾ خو ڊ ٲولو نيڪى ڪوونڪو ڊ ٲاره جلال اؤ سلامتى، اول ڊ يهودى ڊ ٲاره اؤ بيا ڊ غير يهودى ڊ ٲاره. ﴿١١﴾ ځڪه چه

خُدائے دَ هیچا طرفداری نئے کوی. (۱۲) هغه چا چه بے دَ مۇسى دَ شریعت نه ئے گُناه کړے وی، نو هغه به بے له شریعت نه هلاک شی، اؤ هغه چا چه دَ دے شریعت دَ لاندے ئے گُناه کړے وی، هغه به په دے شریعت سزا مومی. (۱۳) دا دَ شریعت په اؤریدو نه، بلکه په دے دَ عمل کولو په وسیله به سرے دَ خُدائے په وړاندے صادق کیری. (۱۴) اؤ هغه غیر یهودی خلق چه شریعت نئے لری خو دَ خپل فطرت په مطابق پرے عمل کوی خو سره دَ دے چه دَ هغو سره شریعت نسته، هغوی خآن ته په خپله شریعت دی، (۱۵) حُککه چه هغوی دَ هغه شریعت پابندی کوی کوم چه دَ هغوی په زړونو لیکلے دے. دَ هغوی زړه دَ هغوی گواهی ورکوی اؤ دَ هغوی خیالونه په خپل مینخ کبښے په یو بل الزامونه لگوی اؤ مدافعت کوی، کله دَ هغوی په خلاف اؤ کله دَ هغوی په حق کبښے. (۱۶) په هغه ورخ به خُدائے دَ انسان دَ پتو خیالونو عدالت دَ عیسی مسیح په وسیله زما دَ زیری په مطابق وکړی.

دَ یهودیانو شریعت

(۱۷) خو که تہ خآن ته یهودی وائے اؤ په شریعت ولاړیئے اؤ په خپل خُدائے فخر کوے، (۱۸) که تا ته دَ هغه رضا معلومه ده اؤ دَ شریعت نه واقف یئے، نو حُککه تہ په ښو اؤ په بدو کبښے تمیز کوے، (۱۹) اؤ ستا په دے یقین دے چه دَ رندو رهنمائی کوے اؤ چه په تیارة کبښے ناست دی دَ هغوی دَ پاره رڼا یئے، (۲۰) دَ ساده خلقو تربیت کوے. اؤ دَ شاگردانو اُستاز یئے، حُککه چه په شریعت کبښے تہ دَ علم اؤ دَ رښتیاؤ کمال لرے. (۲۱) خو بیا تہ چه خپلو ملگرو ته تعلیم ورکوے، نو په خپله تعلیم ولے نه آخلے؟ تہ خو دا اعلان کوے چه غلامه کوئ، نو ولے تہ په خپله غلامه کوے؟ (۲۲) تہ وائے چه زنا مه کوئ، نو ولے تہ په خپله زنا کوے؟ تہ چه بُتان پلیت گڼے، نو ولے تہ بُت خانے لوتیے؟ (۲۳) سره دَ دے چه تہ په شریعت فخر کوے نو ولے تہ دَ عمل نئے کولو په وجه دَ خُدائے سپکاوے نه کوے خه؟ (۲۴) حُککه لکه چه صحیفے وائی:

”ہم ستاسو پہ وجہ دَ خُدائے پہ حقلہ

غیر یھودی قومونہ سپکے وائی.“

﴿۲۵﴾ سُنْت کیدل فائدہ ناک دی خو ہلہ چہ تہ پہ شریعت عمل کوئے، نو کہ تہ چرے پہ شریعت عمل نہ کوئے نو ستا سُنْت داسے دے لکہ چہ ہپو شوئے نہ وی. ﴿۲۶﴾ ہم دغہ شان کہ یو ناسُنْت شوئے پہ شریعت عمل کوی نو آیا ہغہ بہ دَ سُنْت شوی پہ شان نہ وی خہ؟ ﴿۲۷﴾ ہغہ بہ ناسُنْت شوئے وی خو پہ شریعت دَ عمل کولو پہ وجہ بہ تہ دَ ہغہ پہ مقابلہ کبئے مُجرم گرزولے شے خُکہ چہ تاسو سرہ لیکلے شوئے شریعت موجود دے اُو سُنْت شوی یئ خو بیا ئے ہم ماتوی. ﴿۲۸﴾ پہ ظاہری نخبو نبنانو خوک سوچہ یھودی کیدے نہ شی اُو نہ صحیح سُنْت کیدل پہ جسم کبئے ظاہری نخبے تہ وائی. ﴿۲۹﴾ خو صحیح یھودی ہغہ دے چہ خوک پہ باطن کبئے وی اُو ربتونے سُنْت دَ زرہ دے، کوم چہ دَ لیکلی شریعت دَ مخہ نہ دے بلکہ دَ خُدائے دَ رُوح دَ مخہ دے. اُو دَ داسے سپری صفت دَ خُدائے نہ کیری، نہ چہ دَ خلقو نہ.

۳ ﴿۱﴾ نو بیا یھودی خہ غورہ والے لری؟ اُو دَ سُنْت کیدلو فائدہ خہ دہ؟ ﴿۲﴾ پہ ہرہ معاملہ کبئے پیرہ! دَ تولو نہ لویہ دا چہ دَ خُدائے کلام ہغوی تہ وسپارلے شو. ﴿۳﴾ پہ دے خہ کہ پہ دوی کبئے خنے بے وفا وُو؟ آیا دَ دوی بے وفائی بہ دَ خُدائے وفاداری بے اثرہ کری؟ ﴿۴﴾ ہیخ کلہ نہ! کہ ہر ژوندے بنی آدم دروغژن ہم شی خو خُدائے بہ خامخا ربتونے وی، لکہ چہ پہ صحیفو کبئے مونر دا لولو چہ:

”تہ دِ پہ خپلو خبرو کبئے ربتونے وگزرے

اُو پہ خپل عدالت کبئے دِ برے ومومے.“

﴿۵﴾ خوبل سوال دا چہ کہ چرے زمونر بے انصافی دَ خُدائے دَ انصاف بشکارہ کولو

سبب کیدے شی نو بیا مُونږ په کبښه څه وئیلے شو؟ آیا دا د خُدائے د لوری بے انصافی ده چه خُدائے په مُونږ غضب نازلوی؟ زه داسے د انسان په طور وایم. (۶) هیڅ کله نه! که چرے خُدائے بے انصافه وی نو هغه به د دنیا عدالت څنگه وکړی؟

(۷) بیا دا، که چرے د خُدائے حقیقت هغه ته لا زیات جلال زما د دروغو په سبب ورکوی نو بیا د د څه د پاره زه په خپلو گناهونو مجرم کیږم؟ (۸) نو بیا ولے د بد ونه کړے شی چه بنه پرے څرگند شی؟ لکه چه ځنې په مُونږ دا تهمت لگوی چه مُونږ داسے وایو! چه دوی مجرم وگرزولے شی نو دا بے انصافی نه ده.

هیڅوک صادق نشته

(۹) بیا نو څنگه؟ آیا مُونږ یهودیان څه هم د نورو نه بنه یو څه؟ نه، بلکل نه! ځکه چه مُونږ د مخکښه نه دا الزام عائد کړے دے چه یهودیان او غیر یهودیان دواړه یو شان د گناه په ولقه کبښه دی. (۱۰) لکه چه صحیفے وائی چه:

”هیڅوک صادق نشته، یو هم نشته.

(۱۱) داسے هیڅوک نشته چه پوهیږی،

داسے هیڅوک نشته چه د خُدائے طالب وی.

(۱۲) ټول گمراه دی او د هیڅ کار نه دی،

داسے هیڅوک نشته چه مهربانی کوی،

نه، هیڅوک نشته.

۱۳ د هغوى مرئ د پړانستی قبرونو په شان دى،

هغوى د خپلو ژبو سره ټگي كوى،

د هغوى په شونډو د مارانو زهر پراته دى.

۱۴ او د هغوى خله د ترخو خبرو او لعنتونو نه پكې دى.

۱۵ د هغوى پښې د وينې توپولو پلو په دؤ دى.

۱۶ تباهى او بدحالى د هغوى په لارو كېنې دى.

۱۷ هغوى د سلامتې د لوائې لارې نه نا آشنا دى.

۱۸ او د خدائې ويره د هغوى په خيال كېنې نه راخې.

۱۹ مونږ ته معلومه ده چه د شريعت ټول كلام د هغه چا د پاره دې څوك چه د شريعت د لاندې دې، د دې د پاره چه يو سرې هم خه عذر ونه لري او دغه شان ټوله دنيا د خدائې په مخكېنې مجرمه كړې شې. ۲۰ او يو سرې به هم په شريعت د عمل كولو د خدائې په وړاندې صادق نه وي ځكه چه شريعت خو صرف د گناه د پيژندلو سبب دې.

د ايمان په وسيله صداقت

۲۱ خو اوس د شريعت نه بيخي آزاد د خدائې صداقت څرگند كړې شوې دې چه شريعت او نبیان دواړه د دې گواه دى، ۲۲ يعنې د خدائې له طرف نه صداقت چه په عيسى مسيح د ايمان په وسيله هغه ټولو ته ورکړې شې، يعنې هغوى ټولو ته چه په هغه

ایمان راڻڀري. ٲه دويءَ ڪنيسه هيش فرق نسته، (۲۳) ڇڪه ڇه ٽولو ڪُناه ڪري ده اُو دَ خُدائِي دَ لوي نه محروم دي، (۲۴) اُو ٽول دَ خُدائِي ٲه رحم ويڀيا صادق ڪيري ولي ڇه عيسيٰ مسيح هغويءَ خلاص ڪري دي. (۲۵) ڇڪه ڇه خُدائِي مسيح دَ دي دَ ٲاره مُقرر ڪري وو ڇه دَ هغه دَ قُربانِي ٲه ڪفاره اُو ٲه هغه دَ ايمان ٲه وسيله ڪُناهونه وونيڇي اُو ڇه خپل صداقت بنڪاره ڪري. ڇڪه ڇه خُدائِي صابر دي نو ٲه تيرو شو ڪُناهونو ئي ڇه غرض ونه لرو، (۲۶) دَ دي دَ ٲاره ڇه ٲه دي زمانه ڪنيسه صداقت بنڪاره ڪري اُو دا بنڪاره ڪري ڇه هغه ٲه خپله صادق دي اُو هر هغه سر ٲه صادق گهي ڇه ٲه عيسيٰ مسيح ايمان لري.

(۲۷) نو بيا فخر ڪول چرته؟ دا بي ڇا ٲه دي! ٲه ڪوم سبب؟ دَ عمل ڪولو ٲه وجهه؟ نه، خو دَ ايمان ٲه وسيله. (۲۸) مونڀر دا وايو ڇه خُدائِي سر ٲه دَ ايمان ٲه وسيله صادق ڪوي، نه ڇه ٲه شريعت دَ عمل ڪولو. (۲۹) آيا دا ڇه خُدائِي يواڻي دَ يهوديانو خُدائِي دي؟ آيا هغه دَ غيرو يهوديانو خُدائِي نه دي؟ بي شڪه ڇه هغه دَ غيرو يهوديانو خُدائِي هم دي. (۳۰) ڇڪه ڇه خُدائِي يو دي اُو هغه به سنت شوي دَ ايمان ٲه وسيله اُو ناسنته هم دَ ايمان ٲه وسيله صادق ڪري. (۳۱) آيا دَ دي دا مطلب دي ڇه مونڀر دَ ايمان ٲه وسيله شريعت بي اثره ڪوو؟ هيش ڪله نه، بلڪه مونڀر خو شريعت مطبُوطو.

دَ ابراهيم ٲه حقله مثال

۴ (۱) نو بيا مونڀر دَ ابراهيم ٲه حقله ڇه ووايو؟ ڇه زمونڀر نيڪه ٲه جسماني طور ڇه وموندل؟ (۲) ڪه چري ابراهيم ٲه خپلو ڪارونو صادق وو نو بيا ئي فخر ٲه ڇائي دي، خو دَ خُدائِي ٲه نزد نه. (۳) ڇڪه صحيفي ڇه وائي ڇه :

”ابراهيم ٲه خُدائِي ايمان راڻڀرو

اَو هغه ايمان د هغه په صداقت حساب شو.“

٤ نو اوس که يو سرې خه کار وکړي نو د هغه مزدوري د هغه بخښنه نه ده، نو دا خو د هغه حق دے. ٥ خو که څوک بغير د عمل نه تش په هغه ايمان ولري څوک چه بے دينه صادقوي نو بے شکه چه د هغه ايمان په صداقت حساب دے. ٦ هم دغه شان داؤد د هغه سرې د خوشحالي ذکر کوي څوک چه خدائے بے د عمل نه صادق بولي. ٧ هغه وائي چه :

”بختور دی هغوی چه بے شرعے کارونه ئے

معاف شول او په گناھونو ئے پرده واچولے شو!

٨ بختور دے هغه سرې د چا گناھونه

چه خدائے په حساب کبے رانه وستل!“

٩ آيا دا خوشحالي تش د سنت شوو د پاره ده، يا دا د ناستو د پاره هم ده؟ مونږ وايو چه فکر وکړئ چه ”د ابراهيم ايمان په صداقت حساب شو.“ ١٠ نو دا په کومو حالاتو کبے داسے حساب شو؟ آيا هغه په هغه وخت سنت کړے شوے وو که نه؟ هغه خو په هغه وخت لا سنت کړے شوے نه وو، ١١ بلکه هغه ته وروستو د سنت د نخبے جوړولو حق ورکړے شو چه دا د هغه د هغه ايمان د صداقت مھر وو چه هغه لا ناسته وو. نتيجه دا ده چه هغه د هغو ټولو ناستو هم آبا دے چه د ايمان په وسيله صادق گڼلے شی. ١٢ او ورسره د هغو سنت شوو هم آبا دے چه نه يواځے سنت شوي دي، بلکه چه زمونږ د آبا ابراهيم غوندے ايمان ولري، يعنې هغه ايمان چه هغه لا سنت شوے نه وو، چه لرلو ئے.

دَ خُدائے دَ اِبْرَاهِيمِ سره لوظ

﴿١٣﴾ خُدائے دَ اِبْرَاهِيمِ اَوْ دَ هِغَهٗ دَ اَوْلَادِ سره دَ دُنْيَا دَ وارثِ كِيدو لوظ دَ شَرِيعَتِ په وسيله ونهٗ كِرو بلڪه دَ صِدَاقَتِ په بُنْيَادِ ئے وڪِرو چه په اِيْمَانِ حَاصِلِ پِري. ﴿١٤﴾ ڪُڪه چه كه تش په شَرِيعَتِ قَائِمِ خَلْقِ وَاِرْثَانِ دِي نو بيا اِيْمَانِ بے خَايه دے اَوْ لوظ بے اِثْره. ﴿١٥﴾ چرته چه شَرِيعَتِ وِي هِلْتَه سزا هم وِي، خو چرته چه شَرِيعَتِ نِشْتَه نو هِلْتَه دَ شَرِيعَتِ مَاتول هم نِشْتَه.

﴿١٦﴾ نو خُدائے دَ خِپِلِ فَضْلِ په مُطَابِقِ دَا لوظ ڪُڪه وڪِرو چه اِبْرَاهِيمِ په هِغَهٗ اِيْمَانِ رَاوِپے وو دَ دے دَ پَارِه چه دَ هِغَهٗ فَائِدَه دَ اِبْرَاهِيمِ ٽول نسل ته دَ بَخْسِنے په طُور وِرسِي، يواڻے دَ هِغَوِي دَ پَارِه نه چه په شَرِيعَتِ قَائِمِ دِي، بلڪه دَ هِغَوِي دَ پَارِه هم چه دَ اِبْرَاهِيمِ په شان اِيْمَانِ لَرِي ڪُڪه چه هِغَهٗ زَمُونِرِ دَ ٽولو پَلارِ دے. ﴿١٧﴾ لڪه چه صَحِيفے وَاِي چه: ”مَاتَهٗ دَ پِيرو قَوْمُونو پَلارِ كِرْزولے يئے.“ چُونڪه دَا لوظ خُدائے كِرْپے دے ڪُڪه دَا رِبْسْتِنے دے، يِئِنے هِغَهٗ خُدائے په چَا چه دَ اِبْرَاهِيمِ اِيْمَانِ وو، هِغَهٗ په يُو حُكْمِ مِري بيا ژوندي كُوي اَوْ نِشْتِ شْتَه كُوي. ﴿١٨﴾ بيا هِغَهٗ په نَاْمِيدِي كِبْسے اُمِيدِ وِلرلو، نو دَ هِغَهٗ اِيْمَانِ دَاسے وو چه هِغَهٗ پِرے دَ پِيرو قَوْمُونو پَلارِ شُو، دَ هِغَهٗ كَلَامِ په سَبَبِ چه هِغَهٗ ته وئِيلے شوے وو چه: ”سْتَا اَوْلَادِ بَه دَ سْتورو په شان پِيرِ وِي.“ ﴿١٩﴾ اَوْ دَ اِيْمَانِ دَ خَهٗ كَمْزورِي نه بغير هِغَهٗ دَ خِپِلِ وُجُودِ لڪه دَ مِري په شان كَمْزورِي ته فِڪْرِ وَنَهٗ كِرو ڪُڪه چه هِغَهٗ خُوا اَوْ شَا دَ سَلو كَالو بُوڊَا وو اَوْ سَارِه هم دَ زِيْرِيدو لَاتَقَه نَهٗ وه. ﴿٢٠﴾ خو بيا هم هِغَهٗ دَ خُدائے په لوظِ شَكْمِنِ نَهٗ شو بلڪه په اِيْمَانِ كِبْسے مَظْبُوطِ شو اَوْ دَ خُدائے ثَنَائے وِئِيله. ﴿٢١﴾ اَوْ دَا ئے پُورِه يَقِينِ وو چه خُدائے خِپِلِ كِرْپے لوظِ پُورِه كُولے شِي. ﴿٢٢﴾ اَوْ ڪُڪه دَا اِيْمَانِ اِبْرَاهِيمِ ته ”په صِدَاقَتِ حَسَابِ شُو“ ﴿٢٣﴾ دَا خَبِرے يواڻے دَ اِبْرَاهِيمِ دَ پَارِه نَهٗ وے لِيڪَلے شوے چه ”په صِدَاقَتِ هِغَهٗ ته حَسَابِ شوے“ ﴿٢٤﴾ بلڪه زَمُونِرِ دَ پَارِه هم وے چه دَا بَه زَمُونِرِ په بَابِ كِبْسے هم دَغْسے حَسَابِ پِري، يِئِنے زَمُونِرِ چه په هِغَهٗ خُدائے اِيْمَانِ دے چه زَمُونِرِ مَالِكِ عِيسِي ئے له مِرو نه بيا ژوندي كِرو، ﴿٢٥﴾ هِغَهٗ

څوڪ چه زمونږ په قصورونو قربان شو او زمونږ د صادق كولو د پاره بيا ژوندۍ كړې شو.

د صادق كولو انجام

۵ (۱) نو اوس چه مونږ د ايمان په وسيله صادق كړې شوو نو د مالک عيسى مسيح په وسيله د خدائے سره صلح لرو. (۲) د چا په وسيله چه مونږ د خدائے په فضل كېنښه خائے موندلې دے او چرته چه مونږ اوس هم ولاړ يو، او خدائے د لويې په اُميد فخر كوو چه دا به زمونږ هم وي! (۳) سرباري پرې دا مونږ په خپلو موجوده تكليفونو هم فخر كوو ځكه چه مونږ ته دا معلومه ده چه تكليفونه په سپري كېنښه د زغم طاقت پيدا كوي. (۴) او زغم د دے خبرې ثبوت راوړي چه مونږ په آزمېښت كېنښه كامياب شوو او هم دغه وجه ده چه مونږ اُميد لرو (۵) او دا اُميد تشه خوښ فهمي نه ده ځكه چه د رُوح القدس په وسيله چه مونږ له راكړې شو، زمونږ زړونه د خدائے د مينے نه پك كړې شول.

(۶) ځكه چه په كوم وخت چه مونږ لا بے وسه وو نو مسيح د بے دينو د پاره مړ شو. (۷) د يو صادق د پاره به په مشكله څوك مړ شي. كيدې شي چه د يو ښه سپري د پاره څوك ځان مرگ ته حواله كړي. (۸) خو خدائے خپله مينه مونږ ته داسے ښكاره كړه، كله چه مونږ لا گناه گار وو نو مسيح زمونږ د پاره مړ شو! (۹) او اوس چه مونږ د مسيح د مرگ په وسيله صادق كړې شوو نو بے شكه چه مونږ به د هغه په وسيله د خدائے د غضب نه هم بچ شو. (۱۰) ځكه چه سره د دے چه مونږ د خدائے د ښمنان وو نو مونږ د هغه د زوئے د مرگ په وسيله ورسره پخلا شوو او د دے نه زيات د هغه د زوئے د ژوند په وسيله به بچ شو! (۱۱) خو يواځے دا نه، بلكه مونږ د خپل مالک عيسى په وسيله په خدائے كېنښه خوشحالي كوو ځكه چه د هغه په وسيله ورسره پخلا شوي

آدم او مسیح

۱۲) د یو سړی په وسیله گناه دنیا ته راغله او د گناه په وسیله مرگ. او دغه شان مرگ په ټول انسانی نسل قبضه وکړله تر دے چه ټولو بنی آدمو گناه وکړله. ۱۳) گناه د شریعت نه وړاندے دنیا ته راغلے وه سره د دے چه د شریعت په غیر موجودگئ کبئے د گناه حساب نه وو. ۱۴) خو د آدم نه تر موسی پورے مرگ په هغوی هم قابض وو چه د آدم په شان داسے گناه ئے نه وه کړے چه د خدائے حکم ئے مات کړو. آدم د هغه سړی په مثال دے چه راتلونکے وو. ۱۵) خو د خدائے فضل د آدم د گناهونو په مقابلے کبئے بے اندازے وو ځکه چه که د یو سړی گناه په دومره پیرو خلقو باندے مرگ نازلوو نو د خدائے فضل او د هغه بخشنه چه د یو سړی، یعنے عیسی مسیح په وسیله شوے ده، په پیرو خلقو خامخا په افراط سره نازل شو. ۱۶) او بیا دا چه د خدائے فضل د یو سړی د گناه سره تلل نه دی په کار ځکه چه د یو سړی په گناه د مرگ فتوی کپړی، خو د خدائے بخشنه دا ده چه هغه په خپل فضل د پیرو گناهونو نه د آزادیو فیصله کوی. ۱۷) که چرے د یو سړی په گناه د مرگ بادشاهی شوه نو د خدائے فضل به د دے په مقابلے کبئے پیر زیات وی او د هغه د صداقت بخشنه به ژوندون وی، د هغه یو سړی په وسیله بادشاهی کوی چه عیسی مسیح دے.

۱۸) نو بیا دا چه د یو سړی د گناه په وجه ټول خلق مجرمان شول نو د یو سړی د صداقت په وجه به ټولو خلقو له خلاصون او ژوندون ورکړی. ۱۹) ځکه چه د یو سړی په نافرمانئ پیر گناه کار شول نو هم دغه شان د یو سړی په فرمانبرداری به پیر صادق کړے شی. ۲۰) نو ځکه شریعت راغے چه گناه زیاته شی. خو چرته چه گناه زیاته شوه هلته فضل هم پیر زیات شو. ۲۱) ځکه څنگه چه گناه د مرگ په وسیله خپله بادشاهی قائمه کړه، دغه شان د خدائے فضل هم د صداقت په وسیله خپله بادشاهی کوی چه د

تل ژوندون ته موبږ د مالک عيسی مسیح په وسيله بيائی.

په گناه کبښه مړه خو په مسیح کبښه ژوندی

۶ (۱) نو بيا موبږ په دې کبښه څه ووايو؟ آيا موبږ د تل په گناهونو کبښه بوخت يو په دې څه فضل نور هم زيات شی؟ (۲) نه! هيڅ کله نه! څه موبږ مړه شولو څه نوره گناه ونه کړو نو اوس څنگه په گناه کبښه ژوند تيرولې شو؟ (۳) آيا تاسو په دې نه پوهيږئ څه؟ څه هر کله څه زمونږ د عيسی مسیح سره په شامليدو بپتسمه وشوه نو موبږ د هغه په مرگ کبښه د شامليدو بپتسمه واخسته. (۴) او په دې بپتسمه موبږ د هغه سره بنځ کړې شولو او ورسره مړه شولو، او کله څه عيسی د پلار په جلال کبښه له مړو نه راپورته کړې شو نو دغه شان موبږ هم په نوي ژوندون کبښه شامل شوو.

(۵) نو که چرې موبږ د هغه په مرگ کبښه ورسره شامل شوو نو دغه شان به د هغه په بيا ژوندی کيدو کبښه هم يو. (۶) موبږ ته دا معلومه ده څه څنگه څه په يو وخت کبښه څه موبږ وُو نو زمونږ هغه زور انسانيت د مسیح سره په سولې کړې شوي دې څه د گناه گار د نفس قوت بې اثره کړی د دې د پاره څه موبږ د هغه نه پس نور د گناه غلامان نه شو. (۷) ځکه څه کله څه په يو سرې مړ شی نو د گناه د قوت نه آزاد شی (۸) خو که چرې موبږ د غسې د مسیح سره مړه شوی يو نو زمونږ ايمان دې څه د هغه سره به ژوندی کيږو هم. (۹) موبږ ته دا معلومه ده څه مسیح يو ځل له مړو نه ژوندی شوي دې، نو بيا هيڅ کله مړ کيدې نه شی او مرگ په هغه باندې نور هيڅ واک اختيار نه لری. (۱۰) کله څه هغه مړ شو نو هغه د گناه د پاره يو ځل مړ شو او بيا دوباره نه مری، او په ژوندانه کبښه څه هغه ژوندی دې نو هغه د خدائې په نزد ژوندی دې. (۱۱) هم دغه شان تاسو خپل ځانونه د گناه د پاره مړه وگنئ او د عيسی مسیح سره په شامليدو کبښه د خدائې په نزد ژوندی يئ.

﴿١٢﴾ نو ځکه ستاسو په فاني ژوندون کېسې د د گناه نور اختيار نه وي چه د انساني خواهشاتو د پوره کولو حکم ئې ومنئ. ﴿١٣﴾ د دې نه پس تاسو د خپل وجود اندامونه د گناه د پاره مه استعمالوئ او خپل ځانونه خدائې ته وسپارئ، داسې لکه مړه چه بيا راژوندي شوي دي، او خپل اندامونه هغه ته د صداقت د پاره استعمالوئ، ﴿١٤﴾ د دې د پاره چه گناه نور په تاسو باندې حکم ونه چلوي ځکه چه تاسو نور د شريعت د لاندې نه يئ بلکه د خدائې د فضل د لاندې يئ.

د صداقت غلامان

﴿١٥﴾ بيا نو څنگه؟ مونږ د گناه کوو ځکه چه مونږ د شريعت نه آزاد يو او د فضل د لاندې يو؟ هيڅ کله نه! ﴿١٦﴾ تاسو ته ښه معلومه ده چه تاسو چه کوم مالک ته ځان وقف کړئ او د هغه فرمانبردار شئ نو د هغه غلامان يئ. تاسو د گناه فرمانبرداري کولې شئ خو انجام به ئې مرگ وي، يا د خدائې فرمانبرداري چه انجام ئې صداقت دې. ﴿١٧﴾ نو د خدائې شکر په دې په کار دې چه تاسو په يو وخت کېسې د گناه غلامان وي خو اوس د زړه د اخلاصه د هغه د تعليم کوم چه تاسو ته په حواله شوې دې، فرمانبردار يئ، ﴿١٨﴾ او د گناه نه آزاد کړې شوي او د صداقت غلامان شوي يئ. ﴿١٩﴾ زه ستاسو د انساني کمزورتياؤ په سبب په عامو الفاظو کېسې وايم، لکه څنگه چه تاسو يو ځلې خپل ځانونه د ناپاکي او بدراهي د پاره غلامان کړي وو نو دغه شان ئې اوس د صداقت د پاره غلامان کړئ چه مقدس شئ. ﴿٢٠﴾ کله چه تاسو د گناه غلامان وي نو تاسو د صداقت نه آزاد وي. ﴿٢١﴾ نو فائده ئې څه وه؟ هغه دا وه چه اوس پرې شرميرئ ځکه چه انجام ئې مرگ دې! ﴿٢٢﴾ خو اوس تاسو د گناه د غلامئ نه آزاد يئ او د خدائې غلامان يئ، نو تاسو خدائې ته وقف شوي يئ او انجام مو د تل ژوندون دې. ﴿٢٣﴾ ځکه چه د گناه بدل مرگ دې خو د خدائې بخښنه زمونږ په مالک عيسى مسيح کېسې د تل ژوندون دې.

دَ وادَهُ په باب کبسه مثال

۷ ﴿۱﴾ زما وروڼو! تاسو نه پوهیږئ څه؟ زه تاسو ته ځکه وایم چه څه نه څه په شریعت پوهیږئ چه سره د شریعت تر هغه پابند دے تر څو چه هغه ژوند دے وی. ﴿۲﴾ د هغه نه پس د مثال په طور یوه واده شوه بڼه تر هغه د خپل خاوند پابنده ده تر څو چه هغه ژوند دے وی، خو که د هغه خاوند مړ شی نو بیا هغه د واده د شرعی پابندو نه خلاصه شی. ﴿۳﴾ نو په دے وجه که هغه د خپل خاوند په ژوندانه د بل سره لاره شی نو هغه زنا کوی، خو که چر د هغه خاوند مړ شی نو هغه د شریعت په مطابق آزاده ده، نو هغه که چر بیا د بل سره واده وکړی نو زنا کاره نه دے وی. ﴿۴﴾ نو زما وروڼو! تاسو هم د شریعت نه په خپل مرگ آزاد شوی یی ځکه تاسو د عیسی د وجود سره تړلی یی او اوس د هغه خپل شوی یی چه هغه د مړو نه بیا ژوند دے شوه دے، د دے د پاره چه مونږ د خدائے بڼه خدمت وکړو. ﴿۵﴾ څه وخت چه مونږ د خپل انسانی فطرت په مطابق ژوند تیرولو نو زموږ د گناهونو خواهشات د شریعت په وجه رابیداریدل چه نتیجه ئے مرگ ده. ﴿۶﴾ خو اوس چه مونږ د هغه څیزونو د پاره مړه یو د کومو چه مونږ پابندی کړے وه نو مونږ د شریعت نه په دے شان آزاد یو چه د خدائے د روح په نوی شان خدمت وکړو، نه په زور شان د لیکلی شوی شریعت په مطابق.

د باطنی گناه مسئله

۷ ﴿۷﴾ نو مونږ به بیا څه ووايو؟ آیا شریعت گناه دے څه؟ یقیناً چه نه! خو که شریعت نه دے نو زه به په گناه پوهه شوه نه دے، ولے چه ما به دا هیڅ کله هم نه دے پیژندلے چه لالچ څه شے وی، که چر شریعت دا نه دے ولے چه ”تاسو لالچ مه کوئ.“ ﴿۸﴾ هم د دے حکم په وسیله گناه ته داسے موقع په لاس ورغله چه په ما کبسه ئے هر قسم لالچ پیدا کړو. چه شریعت نه دے وی نو گناه مړه ده. ﴿۹﴾ یو وخت داسے وو چه د شریعت په غیر موجودگی کبسه زه ژوند دے وم، خو هر کله چه حکم راغے نو گناه

ژوندئ شوہ او زه مړ شوم. (۱۰) او کوم حکم چه زما د ژوند د پاره وو، زما د پاره مرگ شو. (۱۱) ځکه چه گناه په شرعی حکم کبښے موقعه وموندله او زه ئے وغلولم او د شریعت په حکمونو ئے مړ کړم.

(۱۲) نو ځکه شریعت پاک دے او حکم ئے هم پاک دے او انصاف او بښه دے. (۱۳) نو بیا مونږ دا وئیلے شو، څه چه دا بښه څیز گنی زما د پاره مرگ شو؟ نه، هیڅ کله نه! دا خو گناه وه چه زه ئے د بښه څیز په وسیله ووژلم او هم په دے شان گناه خپل اصلی شکل بنکاره کړو. او دغه شان د حکم په وسیله گناه د نور کله نه زیاته بده شوه. (۱۴) مونږ پوهیږو چه شریعت روحانی دے خو زه غیر روحانی یم او په گناه خرڅ شوے یم. (۱۵) زه نه پوهیږم چه څه کوم؟ څه چه زه کول غواړم، هغه نه کوم، بلکه هغه کوم چه ترے نفرت لرم. (۱۶) خو که چرے څه چه زه کوم، هغه نه خوبنوم، نو منم چه شریعت درست دے. (۱۷) نو بیا د هغه کونکے زه نه یم بلکه گناه ده چه په ما کبښے موجوده ده، هغه ئے کوی. (۱۸) ځکه چه ما ته معلومه ده چه زما په ذات کبښے هیڅ نیکی نښته، مطلب مے د خپل انسانی فطرت نه دے، ځکه چه زه د نیکی کولو خواهش لرم خو کولے ئے نه شم. (۱۹) زه چه څه نیکی کول غواړم، نه ئے کوم، خو چه زه څه بد کول نه غواړم، هغه کوم. (۲۰) او که څه چه زه کول نه غواړم هغه کوم، نو بنکاره خبره ده چه کونکے ئے زه نه یم بلکه هغه گناه ده چه په ما کبښے ده.

(۲۱) نو بیا ما دا اصول هغه وخت معلوم کړو چه هر کله چه زه نیکی کول غواړم نو صرف بدی کولے شم. (۲۲) زه په باطن کبښے د خدائے په شریعت خوشحاله یم. (۲۳) خو زه چه د خپل وجود په اندامونو کبښے یو بل شریعت وینم چه هغه زما د عقل د منلی شوی شریعت سره په جنگ دے او ما د گناه په هغه شریعت کبښے قیدوی چه زما په اندامونو کبښے دے. (۲۴) هائے زه څومره غم زپلے سرے یم! نو هغه څوک دے چه ما به د مرگ د وجود نه راخلاص کړی؟ (۲۵) زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله د خدائے شکر دے!

غرض دا چه زهٔ په باطن کبښے د خدائے د شریعت خدمت کوم خو په انسانی فطرت کبښے د گناه د شریعت خدمت کوم.

روحانی ژوندون

۱) لنډه دا چه څوک چه د عیسیٰ مسیح سره یووالے لری، د هغوی مجرم کیدل نښته. ۲) ځکه چه په عیسیٰ مسیح کبښے د ژوند ورکونکی د روح شریعت زهٔ د گناه او د مرگ له شریعت نه آزاد کړلم. ۳) او هغه څه چه شریعت نه شو پوره کولے ځکه چه انسانی فطرت کمزورے وو، نو خدائے داسے وکړل چه خپل زوئے ئے په گناه گار انسانی وجود کبښے راواستولو او د گناه کفارہ ئے کړو او دغسے هغه گناه په انسانی فطرت کبښے مجرمه کړه، د دے د پاره چه د شریعت هغه حکم په مونږ کبښے پوره شی چه د روح په مطابق ژوندون تیروو، نه چه د انسانی فطرت په مطابق. ۴) هغه څوک چه انسانی دی نو د انسانی فطرت په مطابق اوسې او څوک چه روحانی دی نو هغوی د روح په مطابق اوسې. ۵) په انسانی فطرت کبښے د اوسیدلو انجام مرگ دے او په روح کبښے د اوسیدلو انجام ژوندون او سلامتی ده. ۶) ځکه چه انسانی فطرت لرؤنکے د خدائے سره دښمنی کوی او دا د خدائے د شریعت تابعداری نه ده او نه کیدے شی. ۷) هغه څوک چه د انسانی فطرت په مطابق اوسې، هغوی هیڅ کله هم خدائے رضا کولے نه شی. ۸) تاسو د انسانی فطرت په مطابق نه یئ خو د روح په مطابق یئ، که د خدائے روح په تاسو کبښے اوسې. او که څوک د مسیح روح نه لری نو هم د هغه نه دے. ۹) خو که چرے مسیح په تاسو کبښے اوسې نو د هغه روح ستاسو د پاره ژوندون دے، ځکه چه خدائے د خپل ځان سره تاسو صادق کړلئ سره د دے چه وجود مو د گناه په وجه مړ دے. ۱۰) که چرے د خدائے روح په تاسو کبښے اوسې نو بیا خدائے چا چه عیسیٰ د مرو نه ژوندے کړے دے، به ستاسو دے فانی وجودونو ته هم نوے ژوند ورکړی، د هغه د روح په وسیله چه په تاسو کبښے اوسې. ۱۱)

اَئے زما وروئو! دَ دے مطلب دا دے چه مُونِرِ مجبُورِ خو یُو، خو داسے نه چه دَ
انسانی فطرت په مُطابق ژوندون تیر کړو. (۱۳) که چرے تاسو دغسے ژوند تیر کړئ نو
خود به مرئ، خو که چرے دَ رُوح په وسیله تاسو دَ وجود ټول انسانی خواهشات مره
کړئ نو بیا به تاسو ژوندی پاتے شی. (۱۴) ځکه چه هر څوک چه دَ خُدائے دَ رُوح په
هدایت چلیږی، هغه دَ خُدائے بچی دی. (۱۵) اُو کوم رُوح چه تاسو موندے دے، هغه دَ
غلامئ هغه رُوح نه دے چه تاسو بیا ویره وی، خو هغه رُوح دے کوم چه مُونِرِ بچی
جوړوی اُو مُونِرِ دَ دے قابل کوی چه مُونِرِ ووايو، ”آبا!“ یعنې، ”اَئے پلاره!“ (۱۶) په
دے وئیلو سره دَ خُدائے رُوح زمونږ دَ رُوح سره هم دا وائی دَ دے گواهی دَ پاره چه
مُونِرِ دَ خُدائے بچی یُو، (۱۷) اُو چه بچی یُو نو وارثان هم یُو. مُونِرِ دَ خُدائے وارثان اُو دَ
مسیح په میراث کبښے شریک یُو، که داسے وی چه مُونِرِ دَ هغه دَ تکلیفونو په زغملو
کبښے شامل یُو نو دَ هغه په جلال کبښے به هم شامل شو.

راتلونکے جلال

(۱۸) زما په خیال کبښے دَ دے وخت دا تکلیفونه چه مُونِرِ ئے زغمو دَ هغه جلال سره
هیڅ مُطابقت نه لری کوم چه په مُونِرِ باندے ظاهریدونکے دے. (۱۹) دا پیدا کړے
مخلوقات پیر په بے صبری سره دَ خُدائے دَ بچو دَ ظهور منتظر دی. (۲۰) ځکه چه
مخلوقات دَ فنا تابع کړے شول، نه دَ هغوی په رضا بلکه دَ خُدائے په رضا، خو دا ئے
أُمید وو (۲۱) چه مخلوقات به یوه ورغ دَ فنا کیدو نه آزاد شی اُو دَ خُدائے دَ بچو دَ جلال
په آزدئی کبښے به شامل شی. (۲۲) تر دے پورے مُونِرِ ته دا معلومه ده چه ټول
مخلوقات تر اوسه هر چرته ناقلاږه دی، داسے لکه چه دَ ماشوم دَ زیریدو دَ وخت
درږونه وی. (۲۳) یواځے مخلوقات نه بلکه مُونِرِ هم، چا ته چه رُوح دَ وپرومبئ میوے په
خیر ورکړے شوے دے چه په خپل باطن کبښے ناقلاږه یُو اُو مُونِرِ په دے انتظار
کبښے یُو چه خُدائے مُونِرِ په خپل زوئے والی کبښے واخلي اُو زمونږ ټول وجود آزاد

کری۔ (۲۴) حُکَہ چہ دَ دے اُمید پہ وسیلہ مُونِرِ خِلاصُونِ وُمُونِدو، خو کہ مُونِرِ دَ ہغہ خیز اُمید کُوو چہ مُونِرِ ئے وینو نو ہغہ رِبتینے اُمید نَہ دے۔ خوک دَ ہغہ خیز اُمید کوی چہ وینی ئے؟ (۲۵) خو کہ چرے مُونِرِ دَ ہغہ خیز پہ اُمید یو چہ لائے نَہ وینو نو بیا بہ پہ صبر سرہ دَ ہغہ اِنْتَظار کُوو۔

(۲۶) رُوحُ الْقُدُسِ ہم پہ دے شان زَمُونِرِ پہ کمزورتیاؤ کبسے مدد کوی۔ مُونِرِ تہ دا ہم نَہ دہ معلومہ چہ دُعا خنگہ کول پہ کار دی خو رُوحُ الْقُدُسِ پہ اسویلو زَمُونِرِ شفاعت کوی چہ پہ لفظُونو کبسے نَہ شی بیان کیدلے۔ (۲۷) اَوُ خُدائے خوک چہ زَمُونِرِ دَ زَرُونو لیدونکے دے، ہغہ تہ دا معلومہ دہ چہ دَ دے رُوحُ الْقُدُسِ خیال خَہ دے حُکَہ چہ ہغہ دَ خُدائے دَ خَلقو دَ پارہ دَ خُدائے دَ مرضیٰ پہ مُطابق شفاعت کوی۔

(۲۸) اَوُ لکہ چہ مُونِرِ تہ معلومہ دہ چہ خُدائے پہ ہر خیز کبسے دَ ہغوی دَ پارہ بنَہ پیدا کوی خوک چہ دَ خُدائے سرہ مینہ لری اَوُ دَ ہغہ دَ مرضیٰ پہ مُطابق رابلی شوی دی۔ (۲۹) حُکَہ چہ خُدائے خپل خلق دَ ہغہ وخت راسے پیژندل چہ دوی لا نَہ وُو اَوُ بیا ئے حُکم وکرو چہ دوی دَ ہغہ دَ زوی دَ صُورت پہ شان شی، دَ دے دَ پارہ چہ ہغہ پہ دے ٲولو وروئو کبسے مشر ورور وگرزی۔ (۳۰) اَوُ ہم دا دَ مخکبسے نہ مُقرر کری شوی ہم وُو اَوُ ہغہ خوک چہ ہغہ رابلی دی، ہغہ ئے صادقان کری ہم دی، اَوُ ہغہ خوک چہ دَہ صادقان کری دی، ہغوی تہ ئے خپل جلال ہم وریخسلے دے۔

دَ خُدائے مینہ

(۳۱) نو اوس مُونِرِ دَ دے خبرو پہ حق کبسے خَہ وئیلے شو؟ کہ خُدائے زَمُونِرِ پہ طرف دے نو بیا زَمُونِرِ مُخالف خوک کیدے شی؟ (۳۲) ہغہ خو خپل زوئے ہم پرے نَہ بنودو اَوُ زَمُونِرِ ٲولو دَ پارہ ئے قربان کرو، نو دَ دے بخشے سرہ بہ نور ٲول خیزونہ رائَہ کری خَہ؟ (۳۳) خوک دَ خُدائے پہ غورہ کسانو باندے اِلزام لگولے شی؟ چہ خُدائے پہ

خپله دوی صادقوی، ﴿۳۴﴾ نو بیا څوک دوی مجرمان کولے شی؟ دا مسیح دے چه مړ شو او د دے نه لا سیوا دا چه د مړو نه بیا ژوندے کرے شو چه د خدائے په بنی لاس ناست دے او بے شکه چه زمونږ شفاعت کوی. ﴿۳۵﴾ نو بیا هغه کوم څیز دے چه مونږ به د مسیح د مینے نه جدا کړی؟ آیا سختے یا مُصیبتونه داسے کولے شی؟ آیا ظلم، زیاتے، لوږه، بریدتوب، خطرے یا توره داسے کولے شی؟ ﴿۳۶﴾ لکه چه په صحیفو کبښے راغلی دی چه :

”مونږ ټوله ورغ د مرگ سره ستا په خاطر مخامخ کیږو،

او مونږ سره د حالیدونکو گډو په شان سلوک کیږی.“

﴿۳۷﴾ خو بیا هم د دے هر څه سره ښکاره کامله فتح بیا مومو د هغه چا په وسیله څوک چه مونږ سره مینه کوی! ﴿۳۸﴾ ځکه چه زما دا باور دے چه د خدائے د مینے نه چه مونږ ئے په خپل مالک عیسیٰ مسیح کبښے لرو، نه مرگ او نه ژوندون، نه فرښتے، نه نور آسمانی حاکمان، نه قوتونه، ﴿۳۹﴾ نه اوسنی او نه راتلونکی څیزونه، نه پاسنی دنیا او نه لاندینی دنیا او نه په څه مخلوقات کبښے داسے هیڅ څیز نښته چه مونږ جدا کولے شی.

خدائے د بنی اسرائیلو غوره کول

۹

﴿۱﴾ رښتیا وایم ځکه چه زه په مسیح پورے تعلق لرم، دروغ نه وایم، او زما خپل ضمیر د رُوح القدس په وسیله زما گواه دے ﴿۲﴾ چه زما د قومی خپلوانو د خاطره زما په زړه کبښے پیر غم او نه ختمیدونکے درد دے. ﴿۳﴾ ځکه چه زما خوښه ده چه زه د خپلو وروڼو د خاطره چه زما قومی خپلوان دی، لعنتی شم او د دوی د پاره د زه د مسیح نه جدا شم. ﴿۴﴾ هغوی اسرائیلیان دی او هغوی د خدائے بچی بللے شوی دی او

دَ جلالِ حقدارِ اَو دَ وعدے، اَو شریعتِ اَو عبادتِ اَو لوظُونہ تُول دَ هغوی دے. (۵) دَ قومِ بزرگانِ دَ هغوی دے اَو دَ هغوی نہ پہ انسانی طورِ مسیحِ ہم پیدا دے چہ خُدائے دے اَو لہ تُولو نہ اُوچت دے اَو تل تر تلہ دَ ثنا لائق دے، آمین. (۶) دا ناممکنہ دہ چہ دَ خُدائے کلامِ غلط ثابت شوے وی حُکہ چہ دَ یعقوبِ تُول اُولادِ غورہ اسرائیلیان نئے دے. (۷) اَو نئے دَ ابراهیمِ تُول اُولادِ دَ خُدائے بچی دے، خو لکہ چہ صحیفے وائی چہ: ”دَ اسحاقِ پہ نسلِ کبئے بہ ستا اُولادِ پیدا کپری.“ (۸) مطلبِ دا چہ هغوی چہ دَ جسمِ پہ مُطابقِ وزیرِ بدل، هغوی دَ خُدائے زامن نئے دے بلکہ دَ خُدائے دَ وعدے پہ مُطابقِ زیرِ دلی دَ ابراهیمِ اُولادِ بللے شی. (۹) حُکہ چہ وعدہ داسے وہ چہ ”پہ مقررِ وخت بہ زہِ راحمِ اَو سارہ بہ یو زوئے راوِری.“

(۱۰) خو خبرہ تر دے نئے دہ، حُکہ چہ دَ ربقہ دَ دوؤ زامنو یو پلار وو، یعنی زمونبرِ نیکہ اسحاق (۱۱) نو ربقے تہ دَ هغوی دَ زیرِ بدو نہ آگاہو ووئیلے شول چہ پہ هغه وخت کبئے چہ هغوی لا هیخِ بنہ یا بد نئے وُو کپری، خو بیا ہم دے دَ پارہ چہ دَ خُدائے هغه ٲاکلے مقصدِ تر سرہ شی کوم چہ دَ عملِ پہ وسیلہ نئے دے بلکہ دَ خُدائے پہ بلنہ، (۱۲) نو هغے تہ وئیلی شوی وُو چہ: ”مشر بہ دَ کشرِ خادمِ وی.“ (۱۳) اَو دا پہ صحیفو کبئے لیکلی دے چہ: ”یعقوبِ سرہ مے مینہ وکرلہ اَو عیساؤ سرہ کینہ.“

(۱۴) نو پہ دے بابِ کبئے مونبرِ خہ وواؤو؟ آیا خُدائے بے انصافہ دے خہ؟ هیخِ کلہ نہ. (۱۵) لکہ چہ هغه موصی تہ ووئیل چہ: ”پہ چا چہ زہِ رحمِ کوم، پہ هغه بہ ئے کوم اَو پہ چا چہ زہِ ترسِ کوم، پہ هغه بہ ئے کوم.“ (۱۶) نو دا بہ بیا پہ خوشوونکی یا کوونکی پورے نئے دہ بلکہ دَ خُدائے پہ رحمِ باندے دہ. (۱۷) لکہ چہ صحیفہ فرعون تہ وائی چہ: ”ما تہ دے مقصدِ دَ پارہ پیدا کپے ئے چہ پہ تا خپلِ قدرتِ بنکارہ کرمِ اَو چہ زما نُومِ پہ تولہ دُنیا کبئے بنکارہ شی.“ (۱۸) دغه شانِ هغه دَ خپلے رضا پہ مُطابقِ پہ چا رحمِ کوی اَو بعضے سختوی ہم.

دَ خُدائے غضب اَوُ رحم

﴿١٩﴾ نو تَهْ به ما ته وائے چه بیا خُدائے سرے ولے ملامتوی خُکھ چه دَ هغه دَ مرضی مُخالفت خوک کولے شی؟ ﴿٢٠﴾ ائے صاحبه! تَهْ خوک یئے چه خُدائے ته به واپس جواب ورکوی؟ ”آیا یو لوبسے کُلال ته دا وئیلے شی چه تا زَهْ په دے رنگ ولے ساز کرلم؟“ ﴿٢١﴾ بے شکہ کُلال چه دَ ختے سره خَهْ کول غواری، هغه کولے شی. آیا هغه دَ مرضی خاوند نَهْ دے چه دَ دغه خاورے نه دوه لوبسی جوړ کړی، یو دَ خاص استعمال دَ پاره اَوُ بل دَ عام استعمال دَ پاره؟

﴿٢٢﴾ خو خَهْ خبره ده، که دَ خُدائے مرضی وه چه خپل غضب وښائی اَوُ خپل طاقت خرگند کړی نو خُکھ ئے دَ غضب هغه لوبسو سره پیر صبر وکړو چه دَ ورک کیدو دَ پاره تیار شوی وُو، ﴿٢٣﴾ له پاره دَ دے چه دَ خپلے لویئ دولت دَ رحم په لوبسو خرگند کړی کوم ئے چه اول دَ لویئ دَ پاره ساز کړی وُو. ﴿٢٤﴾ هغه مُونر یو چه هغه نَهْ یواځے دَ یهودیانو نه خو هم ئے دَ غیر یهودیانو نه رابلی یُو. ﴿٢٥﴾ لکه چه ئے دَ هوشع په کتاب کښے لیکلی دی چه :

”خوک چه زما اُمت نَهْ وو، هغوی ته به خپل اُمت ووايم،

اَوُ کوم قام چه محبوب نَهْ وو، هغه ته به خپل محبوب ووايم.

﴿٢٦﴾ خُکھ چه په کوم خائے کښے چه هغوی ته

دا وئیلے شوی وُو چه تاسو زما اُمت نَهْ یئ،

هغوی ته به دَ رب الحی زامن ووئیلے شی.“

﴿٢٧﴾ خو یسعیاہ دا خبره دَ بنی اسرائیلو په حق کښے په چغو وائی چه : ”سره دَ دے

چه بنی اسرائیل به دَ سمندر دَ شگو په شان بے شمیره وی، خو لږ به ئے خلاصون ومومی، (۲۸) ځکه چه دَ رب په مزکه عدالت به لنډ او آخری وی. (۲۹) لکه چه یسعیاہ وړاندے هم وئیلی وُو چه: ”که رب العاسکر مونږ ته زمونږ دَ نسل نه څه باقی نه وے پریبے نو مونږ به دَ صدوم دَ ښار په شان شوی وُو او دَ عموره دَ ښار په حساب به راغلی وُو.“

اسرائیل او زیرے

(۳۰) نو بیا مونږ څه ووايو؟ چه غير يهودی قومونه چه دَ خدائے سره دَ صادق کیدلو کوشش ئے ونه کړو خو هغه هغوی دَ ایمان په وسیله صادق کړل. (۳۱) خو بل پلو چه بنی اسرائیلو چه دَ شریعت په وسیله دَ خدائے سره دَ صادق کیدلو کوشش وکړو نو هغوی کامیاب نه شول. (۳۲) داسے ولے وشول؟ دَ دے وجه دا وه چه دَ هغوی کوشش دَ ایمان په وسیله نه وو بلکه په عمل وو. هغوی په کانی تیندک وخوړلو. (۳۳) لکه چه صحیفے وائی چه:

”گورئ، زه دلته په صیون کبے

دَ تیندک یو کانی او دَ غورزولو دَ پاره یو گت ږدم،

خو څوک چه په هغه ایمان لری، هغه به شرمولے نه شی.“

۱۰ (۱) وروڼو! زما دَ زړه خوبه او دَ خدائے نه دُعا ده چه زما خپل خلق خلاصون ومومی. (۲) دَ خدائے په حقله دَ هغوی دَ جوش گواهی کوم خو هغه یو غلط جوش دے. (۳) ځکه چه هغوی نه پیژنی چه خدائے څنگه بنی آدم صادقوی خو هغوی په خپلو عملونو سره دَ صادق کیدلو کوشش کوی، ځکه خو هغوی دَ خدائے دَ صداقت

تابعدار شوی نه دی. (۴) په مسیح د شریعت هدف انجام ته رسیدلې دے، د دے د پاره چه هر څوک چه پرې ایمان راوړی، د خدائے سره به صادق وی.

د هر چا د پاره خلاصون

(۵) د شرعی صداقت په باب کبښے موسیٰ لیکلی دی چه: ”هر څوک چه د شریعت په مطابق داسے کوی نو هغه به په دے ژوندون بیا مومی.“ (۶) خو کوم صداقت چه په ایمان راځی صحیفه وائی چه: ”خان ته داسے مه وایه چه څوک پاس آسمان ته ختلے شی؟“ د دے د پاره چه مسیح لاندے راوولی. (۷) ”او څوک لاندے تحت الثری ته تلے شی؟“ چه مسیح د مرو نه راپاڅوی. (۸) خو هغه څه وائی؟ ”کلام درسره نزدې دے، دا ستا په شونډو او ستا په زړه کبښے دے.“ دا د ایمان کلام دے چه مونږ ئے بیانوو. (۹) ځکه که ستا په ځله دا اقرار وی چه عیسیٰ مالک دے او په زړه کبښے د دا ایمان وی چه خدائے هغه د مرو نه راپاڅولو نو ته به خلاصون بیا مومی. (۱۰) ولے چه مونږ په زړه سره ایمان راوړو او خدائے مونږ صادقوی، او په ځله دا اقرار کوو نو خلاصون به بیا مومی. (۱۱) صحیفه وائی چه: ”هر څوک چه په هغه ایمان لری، هغه به شرمولے نه شی.“ (۱۲) نو دلته په یهودی او په غیر یهودی کبښے هیڅ فرق نشته ځکه چه هم دغه یو خدائے د ټولو مالک دے او د هر چا د پاره چه هغه ته زاری کوی، غنی دے. (۱۳) لکه چه صحیفے وائی چه: ”هر هغه څوک چه د مالک په نوم زاری کوی، هغه به خلاصون بیا مومی.“

(۱۴) نو په چا چه هغوی ایمان نه لری نو هغه ته به زاری څنگه وکړی؟ او د چا په باب کبښے ئے چه څه اوریدلی نه وی، په هغه به ایمان څنگه راوړے شی؟ او څوک چه ورته وعظ ونه کړی نو څنگه به آوری؟ (۱۵) او تر څو چه د دے کار د پاره ونه لیرلے شی نو هغه به وعظ څنگه وکړی؟ دا هغه څه دی چه صحیفے وائی چه: ”د زیری راوړونکو قدمونه څنگه ښکلی دی!“ (۱۶) خو ټول د زیری فرمانبردار نه شول لکه چه یسعیاہ وائی

چه : ”اے ربہ! چا زمونږ په زیری یقین وکړو؟“ (۱۷) اؤ ایمان د زیری په اؤریدلو پیدا کیری اؤ اؤریدل د مسیح په باب کبښے د زیری ورکولو نه.

(۱۸) خو زه تپوس کوم چه آیا دا دوی چرے هم اؤریدلی نه وؤ؟ بے شکه چه اؤریدلی ئے وؤ، څنگه چه لیکلی دی :

”د هغوی آواز په ټوله دنیا کبښے اؤریدلے شوے وو،

اؤ د هغوی کلام د دنیا ټولو استوګنو

حدونو پورے رسیدلے وو.“

(۱۹) خو زه بیا تپوس کوم چه آیا بنی اسرائیلو دا نه پیژندو؟ اول خو موسی دا وائی چه

”د داسے خلقو په وسیله چه قوم ورته نه شی وئیلے

زه به ستاسو غیرت راوپاروم،

اؤ د کم عقل قوم په وسیله به مو قهر راولړزوم.“

(۲۰) خو یسعیاہ په نوره زړه ورتیا بیان کوی، هغه وائی چه :

”زه هغه چا وموندلم چا چه زما لټون نه کولو،

اؤ زه هغه چا ته ښکاره څرګند کړے شوم

چا چه زما په باب کبښے پوښتنه نه کوله.“

(۲۱) خو د بنی اسرائیلو په حقله هغه وائی چه : ”ټوله ورځ مے هغه خلقو ته لاسونه

اُورده کړل چه نافرمانه دی او چه مخالفه خبره کوی.

د اسرائیل بقیه

۱۱ ﴿۱﴾ نو بیا زه تپوس کوم چه آیا خدائے خپل اُمت رد کړه دے څه؟ بلکل نه!
ولې چه زه هم بنی اسرائیل یم د ابراهیم د نسل نه یم او د بنیامین له خیل نه. ﴿۲﴾
خدائے خپل اُمت نه دے رد کړه چه پخوا ئه غوره کړه وو. تاسو خبر نه یئ چه
صحیفه د الیاس په حقله څه وائی؟ چه الیاس څنگه د خدائے سره د بنی اسرائیلو په
خلاف بحث کوی چه: ﴿۳﴾ ”مالکه! هغوی ستا نبیان مړه کړی دی، ستا قربانگاه ئه
نړولې ده، او زه یواځه پاتې شوی یم او هغوی زما په ژوندون پسې دی.“ ﴿۴﴾ خو
خدائے هغه ته څه جواب ورکړو؟ ”ما ځان ته اووه زره سپری ساتلی دی چه دروغجن
خدائے بعل ته په سجده شوی نه دی.“ ﴿۵﴾ هم دغه شان په موجوده وخت کبسه یو
بقایا ټولئ پاتې شوی دے چه د خدائے په فضل غوره کړه شوی دے. ﴿۶﴾ که
چرې دا په فضل وی نو بیا د دے بڼیاد په کړی عمل نه دے، او که نه، نو فضل بیا
فضل پاتې نه شو.

﴿۷﴾ نو بیا څه؟ اسرائیلو چه څه لټول، هغه ئه ونه موندل بلکه څو غوره کړو وموندل،
نور د خدائے بلنې ته کانه شول. ﴿۸﴾ هم دغه شان لیکلی شوی دی چه: ”خدائے ورله
د پرکالی روح ورکړو. هغه دوی ته تر نن ورځه پورې داسه سترگه چه لیدلې نه
شی او غوږونه چه اوریدلې نه شی، ورکړل.“ ﴿۹﴾ او په دے رنگ داود وائی چه:

”د هغوی دسترخوان د جال او دام شی

چه هغوی په خپله په کبسه راگیر شی.

۱۰) دَ هغویٰ په سترگو دِ داسے تیارے راشی

چه لیدے نه شی،

دَ هغویٰ شا هر وخت تپته ساته.

۱۱) خو اوس زه تپوس کوم، کله چه هغویٰ تیندک وخورلو نو هغویٰ د تل د پاره پریوتل خه؟ نه، بیخی نه! بلکه د هغویٰ د تیندک خورلو په سبب غیر یهودیانو خلاصون وموندو، نو په دے سبب یهودیانو له هغویٰ سره حسد وکړو. ۱۲) خبره داسے ده، که د یهودیانو قصور د دنیا د پاره د برکت وسیله وگرزولے شوه او د هغویٰ پریوتل هم د غیر یهودیانو د پاره د برکت وسیله وگرزولے شوه نو په هغویٰ کبسه د بچ کونکو شمار پوره کیدل به د خومره زیات برکت وسیله وی.

دَ غیر یهودیانو د پاره خلاصون

۱۳) خو زه تاسو غیر یهودیانو ته خه خبرے کول غواړم. زه د غیر یهودیانو رسول یم او د خپل خدمت لوی بیانوم، ۱۴) چه دغه شان زه په خپل قوم کبسه غیرت پیدا کړم چه په هغویٰ کبسه خنې خلاصون ومومی. ۱۵) خکه چه که د هغویٰ رد کیدل د دنیا پخلا کیدل شول نو د هغویٰ بیا قبلیدل به مرو ته د ژوندون نه خه کم نه وی؟ ۱۶) که چرے دا د اوړو اولنی پیره پاکه وه نو نور اوړه به هم پاک وی او که چرے بیخ پاک وی نو خانگے به هم پاکے وی. ۱۷) خو که چرے د بنونه خنې خانگے پریکړے شوی وی، او ته چه خنگلی بنون وے، په هغه ونه کبسه پیوند کړے شوے وے او د هغه په غوړو جرړو کبسه شریک شوے، ۱۸) نو خپل خان د هغه خانگو نه بنه مه گڼه. که چرے ته داسے کوے نو یاد لره چه دا ته نه یئے چه بیخ له وده ورکوے بلکه دا بیخ دے چه ته پرے پائے. ۱۹) ته به وایئے چه ”خانگے د دے د پاره پریکړے شوے چه زه په کبسه

پیوند کرے شم۔“ (۲۰) ستا خبرہ پہ خائے دہ، هغویٰ پہ دے وجہ پریکرے شوے چہ ایمان ئے نۀ راؤرو اؤ د ایمان د مخہ تا خپل خائے نیولے دے۔ نو فخر مه کوہ بلکہ ویریزہ۔ (۲۱) حُکَہ کہ چرے خُدائے اصلی خانگے پرے نۀ بسولے نو هغه به تا هم معاف نۀ کری۔ (۲۲) د خُدائے د رحم اؤ د غضب خیال ساتہ، غضب پہ هغه چا خوک چہ پریوتی دی اؤ مہربانی پہ تا کہ چرے تہ د هغۀ پہ رحم کبے اوسے، گنی تہ به هم پریکرے شے۔ (۲۳) اؤ کہ چرے یهودیان د ایمان نہ نور روگردانہ نۀ وی نو هغویٰ به بیا پیوند کرے شی، حُکَہ چہ دا د خُدائے پہ طاقت کبے دہ چہ هغویٰ بیا پیوند کری۔ (۲۴) حُکَہ چہ کہ چرے تہ د خپل خنگلی بنونہ د ونے نہ راپریکرے شوے اؤ د خپل فطرت بر خلاف د اصلی بنونہ سرہ پیوند شوے نو هغویٰ به خومرہ پہ آسانہ پیوند شی کومے چہ د بنونہ خپلے خانگے دی۔

د خُدائے رحم د ٲولو د پارہ

(۲۵) زما ورونیو! دا حُکَہ چہ دلته یو پٲ حقیقت دے کوم چہ زہ غوارم چہ تاسو تہ ئے خرگند کریم، د دے د پارہ چہ تاسو خان بے خایہ عقلمند ونہ گئی، اؤ هغه دا دے چہ د اسرائیل یوہ برخہ به تر هغے سخته وی تر خو چہ غیر قومونہ پوره پوره پہ دے کبے داخل شوی نۀ وی۔ (۲۶) اؤ هر کله چہ دا تر سرہ شی نو ٲول اسرائیل به د صحیفو د دے وعدے پہ مطابق خلاصون بیا مومی چہ :

”خلاصونکے به د صیون نہ راپورته شی۔

هغه به د یعقوب د نسل نہ بے دینی لرے کری۔

(۲۷) اؤ دا هغه وعدہ دہ چہ زہ به ئے د هغویٰ سرہ کوم۔

کله چہ د هغویٰ گناہونہ لرے کریم۔“

۲۸) دَ زيرى دَ مُخالفَت په وَجِه خو هغوى ستاسو دَ خاطرِه دَ خُدائى دُبسمنان دى خو دَ
 خُدائى دَ غوره والى په وَجِه هغوى دَ خپلو نيكونو دَ مخه په هغه گران دى ۲۹) خُكِه چِه
 دَ خُدائى نعمتونه او دَ هغه بلنه بدليدې نه شى. ۳۰) او لکه خرنگه چِه مخكېسې تاسو دَ
 خُدائى نافرمانه وئ او اوس چِه دَ هغه رحم دَ هغوى دَ نافرمانى دَ كبله په تاسو شوې
 دى. ۳۱) نو اوس چِه تاسو رحم مومئ، هغوى نافرمانى كوى چِه په هغوى هم رحم
 وشى. ۳۲) خُكِه خُدائى ټول بنى آدم په نافرمانى كېسې پريښول چِه په ټولو باندې رحم
 وكړى.

خُدائى ته ثنا

۳۳) وا! دَ خُدائى دولت، علم او پوهه خومره بې پايانه ده، او دَ هغه انصاف خومره دَ
 ادراك نه بهر دى او دَ هغه لارې خومره نا آشنا دى!

۳۴) ”دَ خُدائى په اراده خوك پوهيدې شى؟

خوك دَ هغه صلاح كار شو؟

۳۵) او چا هغه ته چرې دَ دى دَ پاره خه وركړى دى

چِه دَ هغه نه هم خه واخلى؟

۳۶) دا ټول خيزونه خُدائى پيدا كړى دى او دا ټول خيزونه دَ هغه په وسيله او دَ هغه دَ
 پاره په وجود كېسې دى. دَ هغه ثنا دَ تل تر تله وى! آمين.

په مسيح كېسې نوې ژوندون

د دے د پاره زما وروڼو! زه د خدائے رحمتونه تاسو ته دريادوم او درته خواست كوم چه خپل خانونه هغه ته د داسے ژوندی قربانی د پاره وړاندے كړی چه هغه ته قبوله او مناسب وی، او ستاسو عبادت د زړه او پوهے دواړو له رويه معقول وی (۱) خپل خان د دے موجوده دنيا په شان مه جوړوی، بلکه بويه چه ستاسو پوهه بيا نوے كړے شی او د دے په وسیله ستاسو فطرت بالکل بدل شی. بيا به هله تاسو د دے قابل شی او په دے به پوهه شی چه د خدائے رضا خه ده او دا به وپیژنی چه هغه ښه خه دے چه قبلیدونکے او کامل دے.

(۲) د هغه فضل د مخه كوم چه ما ته راكړے شوے دے، زه په تاسو كښے هر چا ته دا وایم چه څرنگه چه خان گڼل په كار دی، د هغے نه زیات څوك ونه گڼی بلکه دا چه څرنگ چه خدائے هر چا ته د یوے اندازے په مطابق ایمان وركړے دے، هغه د هم خپل خان هغومره وگڼی. (۳) لكه څرنگ چه زمونږ په وجود كښے پیر اندامونه دی او د ټولو اندامونو كار یو شان نه دے، (۴) دغه شان مونږ هم پیر یو او په خپلو كښے د یو بل اندامونه یو او په مسیح كښے لكه یو وجود شوی یو. (۵) او د هغه رحم په مطابق چه په مونږ شوے دے، مونږ ته قسماقسیم نعمتونه حاصل دی، ځكه چه چا ته چه د خدائے د كلام آورولو نعمت وركړے شوے وی نو هغه د خپل ایمان په اندازه كلام آوری. (۶) كه چرے خدمت وركړے شوے وی نو په خدمت كښے د لگیا وی، كه أستاذ وی نو په تعلیم كښے د مشغول وی، (۷) او كه ناصح وی نو نصیحت د كوی، خیرات تقسیم كوونكے د سخاوت كوی او رهنما د پوره په سرگرمی رهنمائی كوی، رحم كوونكے د ښه په خوشحالی رحم كوی.

د مسیح د ژوندون اصول

(۸) مینه د بے ریا وی. د بدی نه نفرت كوی او د نيكی سره خان ونغاری. (۹) او لكه د وروڼو د یو بل سره محبت كوی او د عزت له رويه یو بل ته ښه گوری. (۱۰) په كار

کښې سستی مه کوئ، رُوحانی جوش ژوندې ساتئ او د خدائې خدمت کوئ. (۱۲) په
 اُمید کښې خوشحاله، په مُصیبت کښې صابر او په دُعا کښې مشغُول اوسئ. (۱۳) د
 پاکانو په حاجتونو کښې مدد کوئ او د مُسافرانو خیال ساتئ.

(۱۴) چه تاسو تنگوی د هغوی خیر غواړئ، برکت ئې غواړئ، بد ورته مه وایئ. (۱۵) د
 خوشحالو سره خوشحالی کوئ، د ژریدونکو سره ژړا کوئ. (۱۶) پخپلو کښې په یو زړه
 اوسئ، لوتئ لوتئ خیالونه مه زغلوئ او د خوارانو خیال ساتئ او خپل ځان هوبسیار مه
 بولئ.

(۱۷) د بدئ په بدله کښې د چا سره بدی مه کوئ. کومې خبرې چه د هر چا په نظر
 کښې بښې دی، هم هغه کوئ. (۱۸) تر څو چه درنه کیدې شی نو د خپلې خوا نه د هر
 چا سره صلح ساتئ. (۱۹) ائې زما عزیزانو! خپل بدل مه آخلئ بلکه خدائې ته موقع
 ورکړئ، ځکه چه دا لیکلی شوی دی چه: ”خدائې فرمائی چه بدل آخستل زما کار
 دے، بدل به زه آخلم.“ (۲۰) تر دې چه: ”که دُبمن د وږې وی نو هغه له هم پوږئ
 ورکړه او که تږې وی نو اوبه ورله ورکړه، ځکه چه ستا په داسې کولو به اور پرې بل
 شی.“ (۲۱) د بدئ نه مغلوب کږه مه بلکه د نیکی په وسیله په بدئ غالب شه.

د اِختیار د خاوندانو تابعداری

۱۳ هر څوک د اِختیار د خاوندانو تابعدار وی، ځکه چه داسې د اِختیار
 خاوند نښته کوم چه د خدائې د طرفه نه وی او کوم اِختیار لرونکی چه موجود دی،
 هغه د خدائې د طرفه دی. (۲) نو هر څوک چه د اِختیار د خاوند سره مُقابلې کوی،
 هغه د خدائې د اِنتظام مُخالفت کوی او څوک چه مُخالف وی، هغه به سزا مومی. (۳)
 ځکه چه نیکو خلقو ته د حاکمانو نه هیڅ خطرې نه وی خو بدکارو ته ضرور وی. نو که
 ته چرې د حاکم په وړاندې زړه ور اوسیدل غواړئ نو نیکی کوه او هغه به ستا صفت

کوی (۴) ځکه ڇه هغه ستا د بښگرې د پاره د خدائے خادم دے، خو که چرے تہ بدی کوی نو ویربره ځکه ڇه هغه په لاس کښے توره بے فائده نه ده آخستے. هغه د خدائے خادم دے او د هغه د غضب موافق بدکارو له سزا ورکوی. (۵) نو ځکه تابعدار اوسه، دا نه یواځے د غضب د ویرے له کبله لازمه ده بلکه په دے هم ڇه زړه هم دا گواهی ورکوی.

(۶) تہ د دے د پاره ټیکس هم ورکوی ڇه دا گڼے ڇه هغوی د خدائے خادمان دی او په دے خاص کار کښے همیشه مشغول دی. (۷) د ټولو حق پوره کوه، چا ته ڇه ټیکس ورکول وی، هغوی ته ټیکس ورکوه، څوک ڇه د محصُول حقدار دی هغوی ته محصُول ورکوه، د چا ڇه ادب کول په کار دی، د هغوی ادب کوه، د چا ڇه عزت کول په کار دی، د هغوی عزت کوه.

د ورورولئ محبت

(۸) په خپلو کښے د محبت نه بغیر په بل هیڅ څیز کښے هم د چا پور په ځان مه ساتئ ځکه ڇه څوک ڇه د بل سره محبت کوی، هغه په شریعت پوره عمل وکړو. (۹) ځکه ڇه دا حکمونه ڇه: ”زنا مه کوی، خون مه کوی، غلامه کوی، حرص مه کوی“ او د دے نه علاوه نور ڇه څه حکمونه دی، د هغے ټولو خلاصه په دے کښے ده ڇه: ”د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه محبت کوی.“ (۱۰) محبت د خپل گاونډی سره بد نه کوی، په دے سبب محبت کول د شریعت پوره کول دی.

د عیسیٰ مسیح راتلل

(۱۱) او د وخت تقاضا پیژنئ ځکه ڇه اوس هغه وخت راغلے دے ڇه تاسو د خوبه بیدار شئ، ولے څه وخت ڇه مونږ ایمان راوړے وو، د هغے په نسبت اوس زمونږ

خلاصون نزدی دے. (۱۲) شپہ پیره تیره شوه، ورغ په راختو ده، نو باید چه مونږ د تیارے د کارونو نه لاس واخلو او د رڼا په کارونو پسے ملا وتړو، (۱۳) او چه د ورخے د رڼا په مطابق ژوندون تیر کړو، نه چه په گډا او نشه بازی، نه په مستی، نه په زناکاری او نه په شهوت پرستی، نه په جگرے او حسد، (۱۴) بلکه په مالک عیسیٰ مسیح خان پت کړی او د وجود د خواهشاتو د پاره تدبیرونه مه کوئ.

په بل ورور الزام مه لگوه

۱۴ (۱) د کمزوری ایمان خاوندان د خان سره شامل کړی خو د دے د پاره نه چه تاسو ورسره د هغه د خیالاتو بحث کوئ. (۲) د یو خو دا عقیده ده چه د هر څیز خوړل روا دی او کمزورے ایمان لرونکی تشه سبزی خوری. (۳) د هر قسم خوړونکے د هغه چا ته سپک ونه گوری څوک چه نه خوری، او څوک چه نه خوری هغه د په خوړونکی الزام ونه لگوی ځکه چه خدائے هغه قبول کړے دے. (۴) ته څوک یئے چه د بل چا په نوکر الزام لگوے؟ د هغه قائم پاتے کیدل یا پریوتل د هغه د مالک سره تعلق لری، بلکه هغه به قائم کړے شی ځکه چه خدائے د هغه په قائم کولو قادر دے.

(۵) څوک خو داسے دے چه یوه ورغ په نورو ورخو افضله گڼی او څوک ټولے ورخے یو برابر، خو هر سرے د په خپل زړه کبښے پخه عقیده لری. (۶) څوک چه یوه ورغ منی، هغه هم د خدائے شکر کوی او هغه چه هر څه خوری، هغه ئے د خدائے د پاره خوری ځکه چه هغه د خدائے شکر کوی. او څوک چه څه نه خوری هغه ئے هم د خدائے د پاره نه خوری او د خدائے شکر کوی. (۷) ځکه چه په مونږ کبښے نه خو څوک د خپل خان د پاره ژوندے دے او نه د خان د پاره مړ کیری. (۸) که چرے مونږ ژوندی یو، هم د مالک د پاره ژوندی یو او که مړو نو هم د مالک د پاره مړو، نو که مونږ ژوندی یو او که مړو خو د مالک یو. (۹) ځکه چه مسیح د هم دے د پاره مړ شو او بیا

ژوندې شو، چه هغه د د مړو او ژوندو دواړو مالک وی (۱۰) خوتۀ ولې په بل عيسائى ورور الزام لگوي؟ او تۀ ولې بل عيسائى ورور ته سپک گوري؟ مونږ خو به ټول د خدائۀ د عدالت د تخت په وړاندۀ ودرېږو. (۱۱) ځکه چه دا ليکلى شوى دى چه:

”مالک وائى چه باور وکړئ چه

هر يو به زما په مخکښۀ په سجده شى،

او هره ژبه به اقرار وکړى چه زۀ خدائۀ يم.“

(۱۲) ځکه چه له مونږ نه هر يو به خدائۀ ته حساب ورکوى.

بل ورور له تيندک مه ورکوه

(۱۳) نو په کار دى چه اينده د پاره مونږ د په يو بل الزام ونۀ لگوو. او تاسو دا اراده

وکړئ چه هيڅوک به د ورور په وړاندۀ هغه څيز نۀ ردى کوم چه د هغۀ د تيندک

خوړلو يا راغورزیدو سبب کيږى. (۱۴) ما ته معلومه ده او په مالک عيسى زما ايمان

دۀ چه هيڅ څيز هم په خپله حرام نۀ دۀ، خو چه څوک ئۀ حرام گڼى نو هغۀ ته حرام

دۀ. (۱۵) که چرۀ ستا ورور ته ستا د خوراک نه تکليف رسي نو بيا تۀ د محبت په لاره

تلل نۀ کوۀ. د کوم سړى د پاره چه مسيح مړ شو، تۀ هغه په خپل خوراک مه خرابوه!

(۱۶) چا ته موقعه مه ورکوه چه هغه څيز چه ستا د پاره بنۀ دۀ، ورته بد ووائى. (۱۷)

ځکه چه د خدائۀ بادشاهى په خوراک څښاک نۀ ده بلکه په صداقت، په صلح او په هغه

خوشحالى ده چه د رُوح القدس د طرفه وي. (۱۸) او څوک چه په دۀ شان د مسيح

خدمت کوى، هغه د خدائۀ نازولۀ او په خلقو کښۀ مقبول دۀ.

(۱۹) نو بيا د مونږ د هغو خبرو طالبان شو په کومو چه صلح او تړون ترقى مومى. (۲۰)

د خوراک د پاره د خدائۀ کار مه ورانوى. هر څيز پاک خو دۀ، خو د هغه سړى د

پاره بښه نه دے چه په خورلو ئے تيندک خوری. (۲۱) که ستا د غوبښے په خورلو او د شرابو په څښلو او څه داسے بل څه کار نه، ستا ورور تيندک خوری نو دا بښه ده چه ته د دے څيزونو نه ځان وساتے.

(۲۲) په داسے څيزونو کښے څه چه ستا عقیده وی، هغه د خدائے او په خپل مينځ کښے وساته. بختور دے هغه څوک چه د هغه څيز په وجه کوم چه هغه روا گڼی خپل ځان مجرم کوی نه! (۲۳) خو څوک چه په کوم څيز کښے شک لری، که چرے هغه وخورى نو هغه پرے مجرم کيږی، ځکه چه که هغه دا عقیده نه لری چه هغه ته داسے کول په کار دی او که مونږ په يقين سره يو کار ته بښه نه شو وئیلے نو د هغه کول گناه ده.

ځان نه بلکه ملگری خوشحاله

۱۵ (۱) غرض دا چه مونږ چه په ايمان کښے زورور یو، په کار دی چه د کمزورو سره مرسته وکړو، نه چه په خپله خوشحالی کښے مشغول یو. (۲) په مونږ کښے د هر يو خپل گاونډی د هغه د فائده د پاره خوشحاله ساتی په دے چه د هغه ايمان مطبوط شی. (۳) ځکه چه مسیح هم په خپل ځان خوشحالی کړے نه وه بلکه دا ليکلی شوی دی چه: "ستا د ملامت کوونکو ملامتونه په ما راغلل." (۴) ځکه چه کومه خبرے چه وړاندے په صحيفو کښے وليکلے شوے، هغه زمونږ د هدايت د پاره دی، د دے د پاره چه د صبر او د کتاب مقدس نه د تسلی امید ولرو. (۵) او خدائے چه د صبر او د تسلی سرچينه دے، هغه د تاسو له دا توفيق درکړی چه د عیسی مسیح په مطابق په خپلو کښے يو زړه شی، (۶) د دے د پاره چه تاسو په يو زړه او یوه ژبه د خدائے، زمونږ د مالک عیسی مسیح د پلار لوی بیان کړئ.

دَ غَيرِ يَهُودِيَانو دَ پَارِه زِيرِے

٧ پس خة رنگ چه مسيح تاسو دَ خُدائے دَ جلال دَ پاره قبول كړئ، دغسے تاسو هم يو بل قبول كړئ. ٨ زة دا وايم چه مسيح دَ خُدائے دَ رشتينوالی دَ ثابتولو دَ پاره دَ يهُوديانو خادم شو، دَ دے دَ پاره چه هغه وعده پوره كړی كومه چه دَ پلارونو نيكونو سره شوی دی ٩ اُو چه غير يهُوديان هم دَ رحم په سبب دَ خُدائے ثنا ووائی لكه څنگه چه ليكلي دی چه :

”دَ دے دَ پاره چه زة به په غير يهُوديانو كبنے

ستا اقرار كومه اُو ستا دَ نوم سرودونه به وايم.“

١٠ اُو بيا فرمائی چه :

”ائے غير يهُوديانو! دَ هغه دَ اُمت سره خوشحالی وكرئ!“

١١ بيا دا چه :

”اے ټولو غير يهُوديانو! دَ خُدائے ثنا ووائئ،

اُو ټول اُمتونه دَ هغه ثنا صيفت بيان كړئ!“

١٢ اُو يشعياهم وائی چه :

”دَ يشی نسل به راخي، يعنے هغه سرے

چه په غير يهُوديانو به حكومت كولو له راپورته شی،

دَ هغه نه به غير يهُوديان اُميد لری.“

﴿١٣﴾ خو خُدائے چہ دَ اُمید سرچینہ دے، ہغہ دِ تاسو دَ خپل ایمان پہ وسیلہ دَ ہرے خوشحالی اُو سلامتی نہ معمور کری دَ دے دَ پارہ چہ دَ رُوْحُ الْقُدُسِ پہ قُدْرَتِ ستاسو اُمید ہم پہ مخہ زیاتیری.

دَ پولوس تبلیغی مصروفیات

﴿١٤﴾ اُو اُتے زما ورونو! زما پہ خپلہ ہم ستاسو پہ حقلہ دا یقین دے چہ تاسو پہ خپلہ ہم پہ نیکی معمور اُو پہ معرفت پورہ یی اُو بل تہ بنوونہ ہم کولے شی. ﴿١٥﴾ نو ما ہم پہ بعضے خایونو کبے زیات پہ زہہ ورتیا دَ دے دریادولو پہ طور دَ دے دَ پارہ دا تاسو تہ ولیکل چہ دَ خُدائے دَ طرف نہ ﴿١٦﴾ زہہ غیر یہودیانو تہ دَ عیسیٰ مسیح دَ خادم کیدو پہ توفیق نمانخلے شوے یم، چہ زہہ دَ دَ خُدائے دَ زیری خدمت لکہ دَ یو کاہن ترسره کرم، دَ دے دَ پارہ چہ غیر یہودیان دَ نذرانے پہ طور پہ رُوْحُ الْقُدُسِ مُقَدَسِ شی اُو مقبول شی. ﴿١٧﴾ نو خکہ زہہ دَ ہغہ خدمت پہ سبب چہ پہ عیسیٰ مسیح کبے دَ خُدائے دَ خاطرہ کوم، فخر کوم. ﴿١٨﴾ خکہ چہ زہہ دَ ہغہ خبرو کولو جرات کوم چہ مسیح زما پہ وسیلہ کرے دی چہ زہہ غیر یہودیان دَ خُدائے تابع کرم. مسیح نہ یواخے قول اُو فعل ﴿١٩﴾ بلکہ پہ نخبو اُو معجزو، یعنی دَ رُوْحُ الْقُدُسِ پہ قُدْرَتِ وکړلے، تر دے چہ ما دَ بیتُ الْمُقَدَسِ نہ راواخلہ چار چاپیرہ دَ الریکوم پورے دَ مسیح زیرے پورہ پورہ خور کرے دے. ﴿٢٠﴾ اُو دغہ زما آرزو دہ چہ چرتہ چہ دَ مسیح نُومِ نہ دے اُو ریدلے شوے، ہلتہ دا زیرے ورسوم، دَ دے دَ پارہ چہ دَ بل پہ بُنیادِ آبادی ونہ کرم. ﴿٢١﴾ بلکہ خنگہ چہ لیکلی شوی دی، ہم ہغسے دِ وشی چہ :

”چا تہ چہ دَ ہغہ خبر نہ دے رسیدلے،

ہغوی بہ ووینی،

اُو چا چہ دَ ہغہ پہ حقلہ نہ دی اُو ریدلی،

د پولوس روم ته د تلو اراده

د دے د پاره زه تاسو ته د بیا بیا راتلو نه ایسار وم. (۲۳) خو اوس په هغه ملکونو کښه زما حاجت نشته او د پیرو کالونو راسه تاسو له د راتلو آرزومند وم. (۲۴) د دے د پاره کله چه اسپانیه ته هم نو په لاره به تاسو ته هم درحم خکه چه زما دا امید دے چه په هغه سفر کښه به تاسو سره ملاقات کوم، او خه وخت چه تاسو سره په خه موده تیرولو مے زره مور شی نو بیا به مے تاسو هغه طرف ته رخصت کړی. (۲۵) خو اوس د پاکانو د خدمت د پاره بیت المقدس ته هم. (۲۶) خکه چه د مکدونیه او د اخیه خلق د بیت المقدس د خوارو پاکانو د پاره په چنده کولو رضا شوی دی. (۲۷) سره د دے چه دا ئے په رضا سره کړے ده خو هغوی د دوی قرضداری هم دی خکه چه هر کله چه غیر قومونه د یهودیانو سره په روحانی خبرو کښه شریک شوی دی نو اوس لازمه ده چه په جسمانی خبرو کښه هم د هغوی خدمت وکړی. (۲۸) پس زه د دے خدمت د ترسره کولو او چه خه حاصل شول هغوی ته د حواله کولو نه پس به ستاسو په لار اسپانیه ته هم. (۲۹) او زه په دے پوهه یم چه کله چه زه تاسو له راخم نو د مسیح پوره برکت به راوړم.

(۳۰) او ئے وروڼو! زه د عیسی مسیح خوک چه زمونږ مالک دے په وسیله او د روح د محبت په روئے تاسو ته دا سوال کوم چه زما د پاره د خدائے نه په دعاگانو غوښتو کښه ما سره د زره نه یو شی، (۳۱) چه زه د یهودیه د نافرمانو نه بچ شم او زما هغه خدمت چه د بیت المقدس د پاره دے، د پاکانو خوښ شی. (۳۲) او د خدائے په مرضی ښه په خوشحالی تاسو له درشم او تاسو سره آرام بیا مومم. (۳۳) خدائے چه د سلامتی سر چینه دے، د تاسو ټولو سره وی. آمین.

زَهْ تاسو ته دَ فيبِيے چِه زُمُونِرِ خورِ اَوُ دَ كِنخِرِيه دَ جماعتِ خدمتگارِه ده،

سَفارشِ كُوم، (۱) چِه تاسو هغه دَ مالِكِ پِه يُووالِي كِنبِيے داسے قَبُولِه كِرِي لَكِه چِه

پاكانو ته پِه كارِ وِي، اَوُ پِه كُومِ كارِ كِنبِيے چِه هغه تاسو ته مُحتاجِه وِي، دَ هغِيے مدد

وَكِرِي، حُكِه چِه هغه هَم دَ پِيروِ مددگارِه وه بلكِه زما ئِي هَم مدد كِرِي دِي. (۲)

پرسكلِه اَوُ اَكُوِيلِه ته مِي سَلَامِ وَايِي، هغُوِي پِه مَسِيحِ كِنبِيے زما دَ كارِ مَلْغَرِي وُو. (۳)

هغُوِي زما دَ ژُونْدَانَه دَ خَاطِرِه خِيَلِ خَانُونِه پِه خَطِرِه كِنبِيے هَم اچولِ اَوُ نَهْ صَرَفِ زَهْ

بلكِه دَ غِيروِ يَهُودِيَانوِ تُولوِ جَمَاعَتُونِه دَ هغُوِي شُكْرِ كِذَارِ دِي. (۴) اَوُ هغه جَمَاعَتِ ته مِي

هَم سَلَامِ وَايِي كُومِ چِه دَ هغُوِي پِه كُورِ كِنبِيے دِي.

گِرَانِ اِيِنْتوسِ ته هَم زما سَلَامِ وَايِي چِه دَ مَسِيحِ دَ پَارِه پِه اَسِيَا كِنبِيے وِرُومبِيے اِيْمَانِدَارِ

سِرِي دِي. (۵) مَرِيْمِ ته مِي سَلَامِ كُوِي، چَا چِه سَتاسو دَ پَارِه پِيرِ خَانِ كِرُولِي دِي.

(۶) اِنْدرونيكوسِ اَوُ يُونِياسِ ته مِي سَلَامِ وَايِي، هغُوِي زما وِطْنِي دِي اَوُ مَا سِرِه قِيدِ

شُوِي وُو اَوُ پِه رَسُولَانوِ كِنبِيے نُومِيَالِي دِي اَوُ زما نَهْ ئِي وِرُومبِيے پِه مَسِيحِ اِيْمَانِ

راوِرِي وُو.

(۷) اِمپِلِيَاطوسِ ته مِي سَلَامِ وَايِي چِه دَ مالِكِ لِه خَاطِرِه پِه مَا گِرَانِ دِي. (۸)

اورِيَانوسِ ته مِي سَلَامِ وَايِي چِه دَ مَسِيحِ پِه خَدْمَتِ كِنبِيے زُمُونِرِ مَلْغَرِي دِي اَوُ پِه مَا

گِرَانِ سَتَاخوسِ ته مِي سَلَامِ. (۹) اَوُ پِه مَسِيحِ بَانْدِي پِه اِيْمَانِ كِنبِيے اَزْمَائِيلِي شُوِي

اِپِيلِيَسِ ته مِي سَلَامِ وَايِي اَوُ دَ اَرِيَسْتوِبُولوسِ دَ كُورِ خَلْقوِ ته مِي سَلَامِ وَايِي. (۱۰) زما

وِطْنِي هِيروديونِ ته سَلَامِ اَوُ دَ نَرِكْسِ دَ كُورِ هغه خَلْقوِ ته سَلَامِ چِه دَ مالِكِ سِرِه يُووالِي

لَرِي.

(۱۱) تَرَفِينِه اَوُ تَرَفوسِه ته سَلَامِ وِرَكِرِي چِه دَ مالِكِ دَ پَارِه خَوَارِي كُوِي اَوُ هَم خَوِرِي

پریس ته سلام چه د مالک د پاره ئے پیره خواری کرے ده. (۱۳) اؤ روفوس ته سلام چه د مالک غوره شوے دے اؤ د هغه مور ته چه زما هم مور ده، سلام وایے. (۱۴) اُسُنکریتوس، فلیگون، هر میس، پتروباس، هر ماس اؤ هغو ورؤنو ته چه د هغوی ملگری دی، سلام وایے. (۱۵) فیلولوگوس اؤ یولیه اؤ نیریوس اؤ د هغه خور اؤ اَلمپاس اؤ ټولو پاکانو ته چه د هغوی سره دی سلام وایے.

(۱۶) اؤ په خپلو کبښے یو بل په پاکه مینه ښکل کړئ اؤ یو تر بله سلام وکړئ، د مسیح ټول جماعتونه درته سلام وائی.

آخری هدایت

(۱۷) نو اوس ائے ورؤنو! زه تاسو ته دا خواست کوم چه کوم خلق د هغه تعلیم برخلاف چه تاسو حاصل کړے دے، د بے اتفاقی اؤ تیندک خوړو سبب کیږی، هغه په نظر کبښے ساتئ اؤ ځان ترے ساتئ. (۱۸) ځکه چه داسے خلق زمونږ د مالک مسیح خدمتگاران نه دی بلکه د خپلے خپتے خدمت کوی اؤ په خوړو خبرو ساده خلق دوکه کوی. (۱۹) ځکه چه ستاسو فرمانبرداری په ټولو خلقو کبښے مشهوره شوے ده، ځکه زه ستاسو په حقله خوشحاله یم خو غواړم چه په نیکئ کبښے هوښیاران شی اؤ د بدئ نه ځان ساتئ. (۲۰) اؤ خدائے چه د سلامتئ سرچینه دے، هغه به پیر زر شیطان ستاسو د پښو لاندے چڅنی کړی.

زمونږ د مالک عیسی مسیح فضل د تاسو سره وی. (۲۱) زما ملگرے تیموتیوس اؤ زما عزیزان لوکیوس، یاسون اؤ سوسیپطرس درته سلام وائی.

(۲۲) د دے خط کاتب ترتیوس تاسو ته په مالک کبښے سلام وائی.

(۲۳) گایوس چه زما اؤ د ټول جماعت کوربه دے، تاسو ته سلام وائی، اراستوس د ښار

خزانچی اُو ورور کوارتوس درته سلام کوی. (۲۴) زُمونر د مالک عیسیٰ مسیح فضل دِ
تاسو ټولو سره وی. آمین.

د خدائے شکر

(۲۵) راځئ چه د خدائے حمدو ثنا ووايو! هغه تاسو په ايمان کښه مضبوطولې شی لکه
چه د عیسیٰ مسیح د زیری په مطابق چه زه اُروم! له دې نه علاوه د خدائے په کشف
کښه همدغه پټ مقصد دې. هغه کشف د پیرې مودې راسه پټ وو، (۲۶) خو اوس
څرگند کړې شو، اُو ازلی خدائے د نبیانو د کلام په وسیله هغه ښکاره کړې دې د دې
د پاره چه د هغه د حکم په مطابق ټول قومونه د ايمان راوړلو سره د هغه تابع شی.

(۲۷) د هغه واحد خدائے چه په هر څه پوهیږی، د عیسیٰ مسیح په وسیله تل تر تله لوی
وی! آمین.